

பொருளடக்கம்

பக்கம்

01. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருப்புன்கூர் - திருவடிகள்	02
02. வாதவூர் அய்யனும் - புதுவைப்புலவனும்	04
03. கந்த சஷ்டி விரதம்	11
04. ஆகமங்களில் ஆகம வரலாறு	13
05. சைவபூஷணம்	18
06. கார்த்திகை விளக்கீடு	19
07. கட்டிடக் கலை அம்சங்கள்	21
08. பரதனும் சிங்கக்குட்டியும்	24
09. பிறவிப்பிணி தீர்க்கும் அருமருந்து	28

சைவநீதி இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -இதழ் நிர்வாகிகள்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

மலர் 8 தாரண - ஐப்பசி சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ் - 7

தொடக்குனர்:

கலாபூஷணம், ஞானசிரோமணி,
சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான்,
திரு. வ. செல்லையா

மதியுரைஞர்:

சிவமீ. கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள்

திரு. வி. ஆ. சுவாமிநாதன்

அறங்காவலர்,
ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேஸ்வரர்
தேவஸ்தானம்

திரு. அ. கந்தசாமி

Chairman U.P.S.

திரு. கு. மகாலிங்கம்

பதப்பாசிரியர்:

திரு. வே. திருநீலகண்டன்
லக்ஷ்மி அச்சகம்

விறியோகம்:

திரு. க. சீனிவாசகம்

ஓய்வுபெற்ற கோட்டக்கல்வி அதிகாரி

நிர்வாக ஆசிரியர்:

திரு. செ. நவநீதகுமார்

30, ரம்யா நோட், கொழும்பு-04.

தொடர்புக்கு: 7.30 p.m. to 7.30 a.m.

தொலைபேசி : 2580458

ஏற்றுயர் கொடி (இடபக்கொடி)

இறைவனுக்குக் கொடி உண்டு. அதுபோல அர்ச்சகர்க்கும் கொடி உண்டு. ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் கொடி உண்டு. சிவனுக்கு உரிய கொடி இடபக் கொடி. இதுவே சைவசமயக் கொடியுமாகும். சைவசமயக் கொடிதான் தமிழ்க் கொடியும். சைவமும் தமிழும் பிரிக்க முடியாதவை. தமிழ்ப் பண்பாடே சைவப்பண்பாடு. சைவக் கலாச்சாரமே தமிழ்க் கலாச்சாரம். ஆதலால் சங்கிலி மன்னனின் கொடியும் இடபக் கொடியாய் அமைந்திருந்தது. இதற்கு முன்னரே பல்லவ மன்னர்கள் இடபக் கொடியைத் தமது கொடியாகக் கொண்டனர்.

எமது நாட்டிலுள்ளவர்கள் சைவசமயத்தவர்கள். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்பவர்கள். ஆதலால் அனைவருக்கும் உரிய கொடியாக இடபக்கொடி அமைகிறது. சைவ ஆலயங்கள் தோறும் இடபக் கொடி பறக்க வேண்டும். சமய விழாக்களிலே இக்கொடியேற்ற வேண்டும். வீடுகளிற் கூட இடபக் கொடி பறக்க வேண்டும். பறக்க விடுதல் என்றால் கம்பம் நாட்டிப் பறக்க விடுதல் எனக் கருதக் கூடாது. வாயிலிலோ அன்றிச் சுவர்களிலோ இக்கொடியைத் தொங்க விடலாம். இது அனைத்துச் சைவர்களும் செய்ய வேண்டியது. எம் முழுமுதற் பொருளின் கொடியை நாமும் பேண வேண்டும்.

தலைவன் நீராடப் பொடி இடிக்கும் போது கூடக்கொடி பறக்க விடவேண்டும் என்கிறார் மணிவாசகர்.

சுந்தர நிறணீந்தும் மெழுகித்

தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி

இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்

எழிற்சுடர் வைத்தும் கொடியெடு மின்

ஆகவே விரதகாலங்கள், விழாக்காலங்கள், பண்டிகை போன்றவைகளுக்கு வீட்டை அலங்கரிக்கும் போது இடபக் கொடியையும் ஏற்ற வேண்டும். இதனால் சைவ உணர்வு சிறந்தோங்கும். சைவத் தமிழர் அனைவரும் இடபக் கொடியை ஏற்றிப் போற்ற வேண்டும்.

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு
சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள்
ஏழாந்திருமுறை - திருப்புன்கூர் - திருவடிகள்

பண்- தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்த ணாளனுன் னடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்தன் ஆருயி ரதனை
வவ்வினாய்க் குன்றன் வண்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்
இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ்
சிந்தை யால் வந்துன் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 1

வையக முற்றும் மாமழை மறந்து
வயலில் நீரிலை மாநிலந் தருகோம்
உய்யக் கொள்மற் றெங்களை யென்ன
ஒளிகொள் வெண்முகி லாய்ப்பரந் தெங்கும்
பெய்யும் மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப்
பெயர்த்தும் பன்னிரு வேலிகொண்டருளுஞ்
செய்கை கண்டுநின் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 2

ஏத நன்னிலம் ஈற்று வேலி
ஏயர் கோனுற்ற இரும்பிணி தவிர்த்துக்
கோத னங்களின் பால்கறந் தாட்டக்
கோல வெண்மணற் சிவன்றன்மேற் சென்ற
தாதை தாளற எறிந்தசண்டிக்குன்
சடைமி சைமல ரருள்செயக் கண்டு
பூத வாளிநின் பொன்னடி அடைந்தேன்
பூம்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 3

நற்ற மிழ்வல்ல ஞானசம் பந்தன்
நாவினுக் கரையன் நாளைப்போ வானும்
கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி
கண்ணப் பன்கணம் புல்லன்என் றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங்
கொள்கை கண்டுநின் குரைகழல் அடைந்தேன்
பொற்றி ரள் மணிக் கமலங்கள் மலரும்
பொய்கை சூழ்திருப்புன்கூ ருளானே. 4

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக்
கோளர வுகற்றிக் கடைந்தெழுந்த
ஆல நஞ்சுகண் டவார்மிக இரிய
அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி

நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு
கண்டத் தேவைத்த பித்தநீ செய்த
சீலங் கண்டுநின் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப்புன்கூ ருளானே. 5

இயக்கர் கின்னரர் யமனொடு வருணர்
இயங்கு தீவளிஞாயிறு திங்கள்
மயக்க மில்புலி வானரம் நாகம்
வசக்கள் வானவர் தானவ ரெல்லாம்
அயர்ப்பொன் றின்றிநின் திருவடி யதனை
அர்ச்சித் தார்பெறும் ஆரருள் கண்டு
திகைப்பொன் றின்றிநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 6

போர்த்த நீள்செவி யாளரந் தணர்க்குப்
பொழில்கொள் ஆல்நிழற் கீழறம் புரிந்து
பார்த்த னுக்கன்று பாசுப தங்கொடுத்
தருளி னாய்பண்டு பகீரதன் வேண்ட
ஆர்த்து வந்திழி யும்புனற் கங்கை
நங்கை யாளை நின் சடைமிசைக் கரந்த
தீர்த்த னேநின்றன் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 7

மூவெயில் செற்றஞான் றுய்ந்த மூவரில்
இருவர் நின்றிருக் கோயிலின் வாய்தல்
காவ லாளரென் றேவிய பின்னை
ஒருவன் நீகரி காடரங் காக
மாணை நோக்கியோர் மாநட மகிழ
மணிமு ழாமுழக் கவருள் செய்த
தேவ தேவநின் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 8

அறிவி னால்மிக்க அறுவகைச் சமயம்
அவ்வ வர்க்கங்கே ஆரருள் புரிந்து
எறியும் மாகட லிலங்கையர் கோணைத்
துலங்க மால்வரைக் கீழடர்த் திட்டுக்
குறிகொள் பாடலின் இன்னிசை கேட்டுக்
கோல வாளொடு நாளது கொடுத்த
செறிவு கண்டுநின் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 9

கம்ப மால்களிற் றின்னூரி யானைக்
காமற் காய்ந்ததோர் கண்ணுடை யானைச்
செம்போ னேயொக்குந் திருவுரு வானைச்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே
உம்பராளியை உமையவள் கோணை
ஊரன் வன்றொன்டன் உள்ளத் தாலுகந்(து)
அன்பினாற் சொன்ன அருந்தமி ழைந்தோ(டு)
ஐந்தும் வல்லவர் அருவினை இலரே. 10

வாதவூர் அய்யனும் ~ புதுவைப்புலவனும்

-முருகவே பரமநாதன்-

ஓர் ஒப்பீட்டுப்பார்வை

வாதவூர் அய்யன் - மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்
புதுவைப்புலவன் - சுப்பிரமணிய பாரதியார்

எவன் பிரமராயன், திருவாதவூர்ச் செழுமறை
முனிவர் என்றெல்லாம் அழைப்பார்.

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம்
மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடை எம் அண்ணல் கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி
மற்றுமோர் தெய்வம் தன்னை உண்டென
நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சுமாறே.

திருவாசகம் - அச்சப்பத்து !

ஆதிசீவன் பெற்றுவிட்டான் - என்னை
ஆரிய மைந்தன் அகத்தியன் என்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே - நிறை
மேவும் இலக்கணம் செய்து கொடுத்தான்
பாரதீகவிதைகள் 21 தமிழ்த்தாய்!

திருவாதவூரடிகளின் காலம் கி.பி ஒன்பதாம்
நூற்றாண்டு எனக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
வாதவூரடிகட்கு இறைவன் வழங்கிய விருது
மாணிக்கவாசகர் என்ற திருநாமம். மணிமணி
யான தமிழ் வார்த்தைகளைச் சுண்டிப் பார்த்து,
தெரிந்தெடுத்து நிரற்படுத்தி, பக்தியென்ற இழை
யிற் தொடுத்து ஆக்கிய செந்தமிழ்ப்பாமாலையே
திருவாசகச் செழுமறை. அப்பாட்டுத் திறத்தாலே
ஆத்மீகக் கதவைத் திறந்தவர் வாதவூர்ப்பிரான்.
சைவசமயிகளின் உயிரான திருமுறைகளில்
திருவாசகம் ஒன்றுதான் வெள்ளையனாற் பாராட்
டப்பட்டது. கண்ணீர் தாரைதாரையாகச்
சொரியவும் வைத்தது. பக்திக் கனல் மணக்கும்
பாவளம் மிக்கது திருவாசகம். அதை நிதம்
பாராயணம் செய்வோர், தெய்வீக நெறி சென்று
உய்வீகம் அடைவர். எனவே, தனித்துவமானவர்
வாதவூர்சர். இவரை ஆளுடையடிகள், மணிமொழி
யார், பெருந்துறைப்பிள்ளை, வாதவூரடிகள், தென்

இவருக்குச் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்
பிற்பட்டவர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் (1882-
1921). கலைமகளுக்கு ஒரு பெயர் பாரதி. என
வே சரசுவதி கடைச்சம் பெற்ற சுப்பிரமணியம்,
பாரதியென அழைக்கப்பட்டார். திருவாதவூர்
மணிவாசகர் ஆனது போல, புதுவைப்புலவரும்
சுப்பிரமணிய பாரதியென்று பெயர் பெற்றார்.
பாதாம் புயத்திற் பணிவார் தமக்குப் பலகலையும்
வேதாந்த முத்தியும் தந்தருள் பாரதி எனக்
கம்பர் கலைவாணியைப் பாடினார். பாரதி-
வாதவூர் இருவரும் அந்தணர்குலம். பாண்டியன்
சபையில் முதல் மந்திரியாய் இருந்து பதவியைத்
துறந்தவர் வாதவூர். எட்டியாபுரம் சமஸ்தா
னத்தில் உயர்பதவி வகித்த சின்னச்சாமி ஐயரின்
மகன் சுப்பிரமணியபாரதியும் அப்பதவியை ஏற்று,
பின்னதை விட்டுவிலகினார். வாதவூர் வயது 32,
பாரதியார் வாழ்ந்த காலம் 39 ஆண்டுகள்.
தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் வீறுநடை
போட்டவர் பாரதியார். தெய்வீக நெறியில் ஏறு
போல் வாழ்ந்தவர் வாதவூரடிகள் எனக்குத்
தொழில் கவிதை; நாட்டுக்கு உழைத்தல் என்ற
இலட்சியக் கவிஞர். பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வை
யத்தைப் பாலித்திட வேண்டும் எனவும் விரும்பி
னார். இறைவனே தன்னைப் பாடவைத்தான்
என்ற வாசகர் ஆத்மீகப் பாதையில் நடந்து
சென்றார். பாரதி தேசவிடுதலைக்காக உழைத்
தார். இருவரும் அரச தண்டனைக்குட்படுத்தப்
பட்டவர்கள். இருவரும் தமிழ்பிமானிகள். சுதந்தர
புருடர்கள். பாரதி பாடல்கள் பல றசிய, ஆங்
கில மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.
திருவாசகம் பூச்சியர் போப்பினால் ஆங்கிலத்தில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. கண்ணீர் விட்டோ
வளர்த்தேன். (சுதந்திரப் பயிரை) சர்வேசா

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்வா வண்ணத்தால்

ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேங்கு.

561

ஒருவன் செய்த குற்றத்தைத் தக்கவாறு ஆராய்ந்து, அவன் மீண்டும் அக்குற்றம் செய்யாதபடி அவன் குற்றத்திற்கு ஏற்ப அவனுக்குத்
தண்டனை தருபவனே அரசனாவான்.

எனப் பாடியவர் பாரதி. அழுதால் அவனைப் பெறலாமென வாதவூரர் மனம் நைந்து பாடினார். யாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்பது இருவரதும் இலட்சியமாகும். பாரதியார் தேசீயக்கவிஞன். மாணிக்கனார் தெய்வீகப் புலவர். அருவி போலக் கவிதை சலசலத் தோடியது இவர் எழுத்துப் பணியில். எனவே அவை சிறந்த பாவியங்கள். வள்ளுவரை, இளங்கோவைக், கம்பனை அனுபவித்தவர் பாரதி. ஞானக் கனல் கொட்டினார் பாரதி, ஞான சுரபியாய்த் திகழ்கிறார் வாதவூரீசர். இருவரும் தெய்வீகப் புலவர்களே. மணிமொழி ஒருவர், மணிப்புலவர் மற்றவர். புகுத்தறிவு வாதிகள் மக்கள் கவிஞரெனப் பாரதியை இனங்காட்டினர். சமயகுரவர் நால்வரையும் புலவர் என முத்திரை பதித்தனர். இருவருமே தேன் கிண்ணங்கள், திருவாசகத்தைத் தேன் என்பர். பாரதியார் பாட்டைக் கொஞ்சம் படிச்சுப் பாரடி பாடின வாய் தேனூறும் எனக் கொத்த மங்கலம் சுப்பு பாடினார். கற்பனைக் களஞ்சியம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பூவெனப்படுவது பொறி வாழ்பூவே- பா வெனப்படுவது நிற்பாட்டு எனத் திருவாசக ஆசிரியரை விழித்துப் பாடினார். திருவாசகத்தைப் போன்ற, ஒரு பக்தி இலக்கியத்தை அதிவீரராம பாண்டியன் வடித்தான். அது தான் குட்டித்திருவாசகம் என்றழைக்கப்படும் திருக்கருவைப்பதிற்றுப் பத்து அந்தாதி. இதே போலப் பாரதியாரும் திருவாசகச் சாயலிற் சில பாடல்கள் யாத்துள்ளார். ஆனாற் திருவாதவூரரைப் பற்றி எங்கேனும் குறிப்பிட்டதாய் இல்லை. பாபா பல இடங்களில் மணிவாசகர் பற்றிப் பேசியுள்ளார்.

பாண்டிச் சேரியில் (புதுவை) வாழ்ந்தபோது அங்கேயமைந்த மணக்குள விநாயகர் மீது பாரதியார் ஓர் நான்மணிமாலை பாடினார். அப்பிரபந்தத்தைப் படிக்கும் போது முன்று பாடல்களில் திருவாசகப் படிமம் விழுந்துள்ளது.

தவமே புரியும் வகையறியேன்
சலியா துறநெஞ் சறியாது
சீவமே நாடிப் பொழுதனைத்தும்

தியங்கித் தியங்கி நிற்பேனை
நவமா மணிகள் புனைந்தமுடி
நாதா! கருணாலயனே! தத்
துவமா கியதோர் பிரணவமே!
அஞ்சேல் என்று சொல்லுதியே.

விநாயகர் நான் மணிமாலை 11.

இப்பாடல் உடன் திருவாசகத்தில் வரும் கீழேயுள்ள பாடலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர், இட்டு மூட்டா
திறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினையேன் உனக்கு
அன்பருள்ளாம்
சீவமே பெறுந்திரு எய்திற்றி லேன்நின்
திருவடிக்காய்
பவமே அருளுகண் டாய்-அடி யேற்கெம்
பரம்பரனே.
திருச்சதகம் 5.

முட்டாது-குறைபாடு இல்லாமல், அவமே பிறந்த-வீணில்சன்மம் எடுத்த, அருவினையேன்-பாதகன், பவம்-பிறப்பு, தண்மலர்-குளிர்ந்த மலர், அவமே-வீணாக.

உனக்கேஎன் ஆவீயும் உள்ளமும் தந்தேன்
மனக் கேதம் யாவினையும் மாற்றி - (எனக்கேநீ)
நீண்ட புகழ் வாணாள் நிறை செல்வம் பேரழகு
வேண்டு மட்டும் ஈவாய் விரைந்து.

நான் மணிமாலை 33

கேதம்-சஞ்சலம், துன்பம்; ஆவி-உயிர்.

இப்பாடலிலே பாரதியார் உயிரையும், உள்ளத்தையும் கொடுத்து, மனக் கவலையை நீக்கி, நிரந்தரமான புகழ், ஆயுள், நீடித்த வாழ்வு, நிறைவான செல்வம் பேரழகு, நிரம்பத்தரான விநாயகரிடம் யாசிக்கிறார். இனி இது போன்ற மணிவாசகர் பாடலைப் பார்ப்போம்.

அன்றே என்றன் ஆவீயும் உடலும்
உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னையாட் கொண்ட

He is a King Who having equitably examined (any injustice which has been brought to his notice), suitably punishes it, So that it may not be again committed.

போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூறெனக்குண்டோ எண்டோள்
முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ
இதற்கு நாயகமே

குழைத்த பத்து 7.

நாயகம்-தலைவர், புதுமைப்புவவர் உயிரையும் உள்ளத்தையும் அவராகவே கணபதியிடம் கொடுத்து, பதிலாக, துக்க நிவிர்த்தி, பூரண ஆயுள், நிறை செல்வம், பேரழகு வேண்டுமட்டும் தருவாய் என வேண்டுதல் செய்கிறார். வாதவூரர் என்ன சொல்கிறார்?. இறைவன் தன்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்ட போதே ஆவி, ஆக்கை, சொத்து எல்லாவற்றையுமே தன் சொந்தம் ஆக்கிக் கொண்டான். அதற்கு நான் சொந்தக் காரன் இல்லை. அதிபதியுமில்லை. எனவே எல்லாம் உன் பொறுப்பு என்கிறார் வாதவூரர்.

பாரதியார் எம்பெருமானிடம் என்ன வேண்டுமென விண்ணப்பம் செய்கிறார். திருவாதவூர்ப் பெருமானும் ஒருபட்டோலை போடுகிறார்.

பாட வேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடிநெந்து நைந்துருசி நெக்கு நெக்கு
ஆட வேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்
தாடும் நின்கழற்போது நாயினேன்
கூட வேண்டும் நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடுநீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டும் நான் போற்றி வீடுதம்
தருளு போற்றி மெய்யர் மெய்யனே.

திருச்சதகம் 100.

இவ்வாசகம் வேண்டுவன பற்றிப் பேசுகிறது. இனித் தொடரும் வாசகங்கள் வேண்டாதன இவையென வேலி போடுகின்றன.

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்
போர் வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும்
இனியமையும்

குற்றாலத்தமர்ந்துறையும் கூத்தா உன் குரை
கழற்கே
கற்றாவின் மனம் போலக் கசிந்துருக
வேண்டுவனே.

திருப்பலம்பல் 3.

குற்றாலம் என்னும் திருப்பதியில் இருந்து அருள் பாலிக்கும் கூத்தனே. உற்றார், உறவினர், ஊர், போர்(புகழ்) கல்வி இவற்றிலே உள்ள பற்று வேண்டாம். பசு தன் கன்றின் மீது எவ்வளவு பாசமும், பட்சமும் வைத்திருக்கிறதோ அதே போல நான் நின்னிடத்து அன்பு சொரிய வேண்டும் எனப் பாடுகிறார். கல்வி வயிறு வளர்ப்பதற்காய் அமையாமல் ஆன்ம விடுதலையைப் பெறத்தக்கதாய் இருக்க வேண்டுமென சுவாமி இறுதியில் விளக்குகிறார். அடுத்த வாசகம் என்ன பேசுகிறதெனப் பார்ப்போம்.

வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம்
வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன் பிறப்பிறப்பு சீவம்
வேண்டார்தமை நானும்
தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன் மன்னு
தீருப்பெருந்துறை இறைதான்
பூண்டேன் புறம்போகே னின்பு
புறம்போகவொட்டேனே.

உயிருண்ணிப்பத்து 7.

இலெளகீக வாழ்வோடு தொடர்பான தேவைகளும் செல்வமும், தெய்வீக வாழ்வுக்கான பொருண்மையும் வேறுபட்டவை. ஒன்று பற்றை, பாசத்தை வளர்த்து துன்பக் கேணியில் நீராட வைப்பது. தெய்வ சம்பத்தோ புனிதமான இறை இயல் வாழ்வைக் கொடுத்து என்றும் அழியாப் பெருவாழ்வை அளிக்கும் என்ற உண்மை இப்பாடல் மூலம் எமக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. எனவே இறைவன் ஒருவனையே பற்றுக் கோடாகக் கொள்ளுவேன் என்பதே அவரின் தூர்ப்பார்வை. இதனை வள்ளுவனாரும் எடுத்துப் பேசுகிறார்.

வேண்டாமை அன்னவிழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
ஆண்டும் அ.தொப்ப தில் திருவேதம் 363.

கடிதுஒச்சி மெல்ல எறிக நெடிதுஆக்கம்

நங்காமை வேண்டு பவர்.

562

ஆட்சிச் செல்வம் நெடுங்காலம் நீங்காது நின்றலை விரும்பும் அரசர், குற்றவாளியைத் தண்டிக்கும் போது தண்டணையைக் கடுமையாகக் காட்டி, அளவாகச் செய்ய வேண்டும்.

வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை - ஒரு பொருளையும் அவாவாமையை ஒக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின் கண் இல்லை, ஆண்டும் அ.து ஒப்பது இல்-இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத் (மோட்சம்) தின் கண்ணும் அதனை ஒப்பது இல்லை. எனவே இவ்வுலகிலும், இவ்வுயிர் அடையப் போகும் மறுமையிலும் பற்றின்மையிலும் மேலான செல்வம் எதுவும் இல்லை என்பது வள்ளுவன் முடிவு. திருமுலரும் "ஈசனோடாயினும் ஆசையறுமின், ஆசைப்படப்பட ஆய் வருந்துன்பங்கள்" என்றார். தாயுமானா னவர் சுருக்கமாக ஆசைக்கோர் அளவில்லை என்றார். நம்மாழ்வார்,

அற்றதுபற்றெனில் - உற்றதுவீடுயர்
செற்றதுமன்னுறில் - அற்றிறைபற்றே
எனப்பாடியுள்ளார்.

இப்படி, இது வேண்டும், அது வேண்டாம் எனப் பேசிய வாதவூரர் இதுவெல்லாம் என் இதயதாகம். இதிலே விருப்பு வெறுப்பெல்லாம் சிவனியிருக்கும். காய்தல் உவத்தலின்றி வாழ்வர் ஞானியர். மனித முடிபு தராசு போல் அமையாது. எனவே வாலறிவனாகிய எல்லாம் வல்ல திருவுளத்துக்கெது கருத்தோ அதுவே என் கருத்து என்று எல்லா முடிபும் இறை முடிபாய் இருக்கட்டும். நீயந்திரி, யான் யந்திரம். நீ ஆட்டுபவன், நான் ஆடுபவன் எனப் பாடுகிறார்.

வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ
வேண்டமுமுதுந் தருவாய் நீ
வேண்டும் அயன் மாலுக்கு அரியோய் நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டு என்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

குழைத்த பத்து 6.

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
என அப்பரும், நான் எண்ணியவாறு எனக்கருளும்

தெய்வம் என வள்ளுவரும் பாடியமையும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இப்பாதையிலே பாரதியாரும் சக்தியிடம் இப்படி விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

செல்வங்கள் கேட்டால்நீ கொடுக்க வேண்டும்
சீறுமைகள்என் னிடமிருந்தால் வீடுக்க
வேண்டும்
கல்வியிலே மதியினைநீ தொடுக்க வேண்டும்
கருணையினால் ஐயங்கள் கெடுக்க
வேண்டும்
தொல்லை தரும் அகப்பேயைத் தொலைக்க
வேண்டும்
துணையென்று நின்னருளைத் தொடரச்
செய்தே
நல்வழி சேர்ப்பித்துக் காக்க வேண்டும்
நமோ நமஓம் சக்தியென நவிலாய் நெஞ்சே!
பாரதி பாடல் பேதை நெஞ்சே 4.

பல இடங்களிற் பாரதியும் பல வேண்டுகோளை இறைவனிடம் நிவேதனஞ் செய்து ஈற்றிலே மணிவாசகரைப் போல ஒரு முடிபுக்கு வருகிறார் என்படி?

யாதுமாய் வீளங்கும் இயற்கைத் தெய்வமே!
வேதச் சுடரே! மெய்யாங்கடவுளே!
அபயம் அபயம் அபயம் நான் கேட்டேன்
நோவு வேண்டேன் நூற்றாண்டு வேண்டினேன்
அச்சம் வேண்டேன் அமைதி வேண்டினேன்
உடைமை வேண்டேன், உந்துணை
வேண்டினேன்
வேண்டா தனைத்தையும் நீக்கி
வேண்டிய தனைத்தும் அருள்வதுன் கடனே!
விநாயகர் நான்மணிமாலை 11-18.

மணிவாசகரின் திருவாசகச் சாயல் பாரதியிலும் காணமுடிகின்றமை அவதானத்துக்கு உரியது.

வேண்டாதனைத்தையும் நீக்கி
வேண்டியதனைத்தையும் அருள்வதுன்கடனே
பாரதி

வேண்டும் பரிசொன்று உண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே மணிவாசகர்

Let him, who desires that his prosperity may long remain with him, put away cruelty, and punish with mildness.

அருட்செல்வர்களின் திருவாக்கு எல்லாம் இறைவாக்கே. அவை நிறை மொழிகள். மணிமொழிப்பிரான் ஒரு இடத்திலே மட்டும் தன்பாடல்கள் இறை பணிப்பிலேயே எழுந்தன எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவீத்த
நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழை பொறுக்கும்
பெருமையினைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள்
கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ

திருக்கோத்தும்பீ 12.

இப்பாணியிலே பாரதி பல இடங்களில் பாடியுள்ளார். இரு பாடல்களை மட்டும் இங்கே எடுத்தாள்வோம்.

பாட்டினிலே சொல்வதுவும் அவள்
சொல்லாகும்!
பயனின்றி உரைப்பாளோ பாராய் நெஞ்சே!

பேதை நெஞ்சே 5

செய்யுங் கவிதை பராசக்தி யாலே
செயப்படுங்காண்
வையத்தைக் காப்பவள் அன்னை சிவசக்தி
வண்மை யெலாம்

நான்மணிமாலை 26.

இந்துக்கள் மத்தியிலே சாதிவியாதி இன்னும் தொடர்கிறது. இதனால் மதம் மாறியவர்கள் பலர். தீண்டாமையை எதிர்த்துக் காந்தி போன்ற பலர் போராட்டம் நடத்தினர். இனும் தலித்தினம் விடுதலை பெறவில்லை. முன்னேற்றக் கார்தலித்தியம் ஒழிய முயல்கிறார்கள். நான்காம் வருணம் பற்றிப் பேசும் பின்னோக்கிகளும் சமயவாதிகளல்லர். இந்தச் சாதிமை பற்றிப் போராடினார் பாரதி.

சாதிக்கள் இல்லையடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்
பாப்பாய் பாட்டு 15.

சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி - அதில்
தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார் - அங்கு
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்
சாதிக்க கொடுமைகள் வேண்டாம்

முரசு 7.8

பறையருக்கும் இங்குதீய
புலயருக்கும் விடுதலை

30 வீடுதலை.

சாதி சமயமென்ற வழக்காறே சுத்த அபத்தம். பிறப் பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும், சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையால் என்பது குறள், மொழி, சாதியாவதேதடா, சமயமாவதேதடா என்று தீண்டாமையைச் சாடினார் சிவவாக்கியர். மணிவாசகரும் சாதியை எதிர்த்தார்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னும் சூழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமில் நாயேனை அல்லல் அறுத்து
ஆட்கொண்டு

கண்டபத்து 4.

சாதிவீடாத குணங்கள் தம் தம்மோடு
சலித்திடும் ஆகாதே
திருப்படையாட்சி 8.

இவ்வண்ணம் பெருந்துறைப் பெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் தந்த திருவாசகமும், பாரதி பாடலும் புரட்சி நிறை விழுமியம் மிகுத் திகழ்கின்றன.

கடவுட் கொள்கையிலும் ஒருமைப்பாடு நிறைந்து காணப்படுகிறது. ஒன்றே குலம் ஒரு வனே தேவன் என்பது திருமுலர் வாக்கு. ஒன்றென்றிரு தெய்வம் உண்டென்றிரு என்பர் பட்டினத்தார். வேதங்கள் இறைவன் ஒருவனே என்று அறுதிட்டுக் கூறுகின்றன. தெய்வம், இரண்டு, பல என்னும் கொள்கை அஞ்ஞானம் பிறப்பதென தமிழ்த் தென்றல் திருவிக குறிப்பிடுகின்றார். இறைவன் என்றால் எங்கும் நிறைந்தவன் என்று பொருள். ஒன்றென்ற தொன்றே காண் என மெய்கண்டாரும், ஏக உருவாகி என அப்பரும்

வெருவந்த செய்துஒழுக்கும் வெங்கோலன் ஆயின்

ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்

563

அரசன், குடிகள் அஞ்சும்படியான கொடுமைகளைச் செய்து அந்நம் கொடுங்கோலனானால், அவன் உறுதியாக விரைவில் கெடுவான்.

கூறினார். உண்மை ஒன்றே, இதைப்பல சந்தர்ப்பங்களில் வாதவூரர் வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க

திருவண்டப்பகுதி 43 (வரி)

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனே போற்றி

திருச்சதகம் 68.

பருவரை மங்கை தன் பங்கரைப் பாண்டியற்
காரமுதாம்

ஒருவரை ஒன்றுமிலாதவரை

திருப்பாண்டிப் பதிகம் 1.

ஒருத்தனே போற்றி உம்பர்தம் பெருமானே
போற்றி

திருச்சதகம் 61.

இக்கருதுகோளை மகாகவி பாரதி வாக்கிலும்
பரக்கக் காணலாம்.

ஒன்று பரம் பொருள் நாதமதன் மக்கள்

உலகின்பக் கேணி என்றே - மிக

நன்று பல்வேதம் வரைந்தகை பாரத

நாயகிதன் திருக்கை

பாரத மாதா 3.

அன்பு மிகுந்த தெய்வம் உண்டு

பாப்பாய் பாட்டு 9.

சிவத்தின் மேலாந்தெய்வம் இல்லை. சைவத்தின் மேலாஞ் சமயமும் இல்லையெனும் அசையாத கொள்கையில் நின்ற வாதவூர்ப் பெருமான் தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி என்றார். சிவசம்பந்தம் உடையது சைவம், சிவசம்பந்தம் உடையவர் சைவ சமயிகள். சிவம் செம்மையென்ற அடியாற் பிறந்தது. செம்மை:- நன்மை, நேர்மை, சிறப்பு, மங்கலம் என்ற பண்புகளையும் செந்நிறத்தையும் குறிப்பது. இறைவனைச் செம்பொருள் என்கிறார் வள்ளுவர். மறந்தும் பிறன் தொழாமாண்பினர் மணிவாசகர்.

உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல்

லா தெங்கள் உத்தமனே

திருச்சதகம் 2.

தேடிற்றிலேன் சீவன் எவ்விடத்தான் எவர்
கண்டன ரென்று ஓடிற்றிவேன்

நீத்தல் விண்ணப்பம் 45.

சித்தம் சிவனொடும் ஆட ஆட

திருப்பொற்சண்ணம் 10.

சிவமானவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ

தெள்ளேணம் 4.

ஏற்றுயர் கொடியுடையாய் எனையுடையாய்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே

திருப்பள்ளி எழுச்சி 1.

இந்தப்,

சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கி

மேலது 9.

சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறவாய்

மேலது 7.

திருவாசகத்தின் துவக்கமே சிவபுராணந்தான். இதுவே சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை. இந்நெறியிலே பாரதிகாட்டும் ஒருமைப் பண்பையும் இனிச்சிந்திப்போம்.

வலிமையுடையது தெய்வம் நம்மை

வாழ்ந்திடச் செய்வது தெய்வம்

முரசு 25.

சந்தமும் எமக்கு மெல்லாந் தானாகி நின்ற சீவம்
வந்தெனுளே பாயுதென்று வாய் சொன்னாற்

போதுமடா

மேலது 23.

நித்தசீல வெள்ள மென்னுள் வீழ்ந்து

நிரம்புதென்னுள்

சித்த மிசைக் கொள்ளுஞ் சீரத்தை யொன்றே

போதுமடா

மேலது 24.

எங்கும் சிவனைக் காண்டா

ஈனப்பயத்தைத் தூர்த்துரத்தடா

கங்கைச் சடையா காலன் கூற்றே

காமன் பகையே வாழ்க நீ

பண்டாரப்பாட்டு 4.

The cruel-sceptred king, who acts so as to put his subjects in fear, will certainly and quickly come to ruin.

ஐப்பசி மாதம் 4ம் திகதி (20.10.2004) புதன் கிழமை காலை பம்பலப்பிட்டி 'ஆனந்தசாகர' மண்டபத்தில் சமய தீட்சை நடைபெற்றது. சீவஸூர் மு. சுந்தரலிங்க தேசீகர் தீட்சைமந்திர உபதேசம் செய்து வைத்தார்

அன்பு சீவம் உலகத்துயர் யாவையும்
அன்பினிற் போகும் என்றே - இங்கு
முன்பு மொழிந்து ...

பாரதமாதா 10.

இதுவரை முழுமுதற் பொருளாம் சிவனை வழிபடும் சமயம் எமது சமயம். இச் சிவநெறியின் மேன்மையை மணிவாசகரும், மகாகவி பாரதியாரும் சொன்ன பெற்றியைப் பார்த்தோம். இக்கால கட்டத்தில் சைவம் சரியவும், வேறு மதங்கட்கு நம்மயித்திற் செல்வாக்கு மலியவும் காண்கிறோம். பாரதியாரே பல தெய்வ வழிபாட்டை விரும்பினாரில்லை. பரதெய்வ, பல தெய்வ வணக்கப் பிசகையும், சுட்டிக்காட்ட அவர் தவறவில்லை. சைவம் தளும்பும் நிலை கண்டு கழுவாயும் நாகுக்காகச் சொல்லியும் உள்ளார். சைவ உறைப்பு நெகிழ்ந்து இந்து வாய்ச் சாயம் பூசப்படுவதும் எம்நேர் அனுபவம். ஆஞ்சனையர் அய்யப்பன் வழிபாடு சைவப்பெருங் குடியில் ஊடுருவுகிறது. கிறீத்தவம் கால நிலை கண்டு தொழிற்படாமலும் இல்லை. எனவே அகத்தேயும், புறத்தேயும் தாக்கம் உண்டு. சாவ்மத சமரசம் பேசுவதும் நம்மவர்தான். தாக்கப்படுவது சைவசமயம்தான். நலிவடையும் சைவம் வருங்காலத்தில் இல்லாமற் போகலாம் என மாமேதை கலாநிதியவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். இன்றைய பிள்ளைகள் பெற்றாரைப் பார்த்து (MAMY, SO MANY GODS IN YOUR RELIGION) ஊருப்பட்ட தெய்வங்களேன் உங்களது சமயத்தில் எனக் கேட்கிறார்கள். இதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாமற் திணறுவர். காலப்போக்கில் ஆலயங்களிலும் தெய்வங்களை அதிகரித்துப் பரிவார தேவதைகட்கும் திருவிழாச் செய்கி

றார்கள். இதை ஞான தீட்சண்யமாகக் கண்ட பாரதி வரமுன்னர்க் காத்திருங்கள் என்ற தோரணையில் பாடுகிறார்.

ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி
அலையும் அறிவிலீகாள் - பல
லாயிரம் வேதம் அறிவொன்றே தெய்வமுண்
டா மெனல் கேளீர்.
மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி
மயக்கும் மதியிலீகாள் - எது
னூடும்நின் றோங்கும் அறிவொன்றே
தெய்வமென்
றோதி யறியீரோ?
சுத்த அறிவே சீவமென்று கூறுஞ்
சுருதிகள் கேளீரோ - பல
பித்த மதங்கள் லேதடு மாறிப்
பெருமை யழிவீரே?

மெள்ளப் பல தெய்வம் கூட்டி வளர்த்து
வெறுங் கதைகள் சேர்த்துப் - பல
கள்ள மதங்கள் பரப்புதற் கோர்மறை
காட்டவும் வல்லீரோ

வேதாந்தப் பாடல்கள் 10 -12.39.

தெய்வம் பலபல சொல்லிப் - பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்
உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாய் - எங்கும்
ஓர்பொரு ளானது தெய்வம்

யாரும் பணிந்தீடும் தெய்வம் - பொருள்
யாவிலும் நின்றீடும் தெய்வம்
பாருக் குள்ளே தெய்வம் ஒன்று இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்

முரசு 11-13.

இந்த விஞ்ஞான உலகில் வாழும் சைவசமயிகளே நீங்கள் வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த இனம் என்பதை மறந்து சிவ வழிபாட்டையும், திருமுறைகளையும் ஒதுக்கி, சமய முத்திரையற்றவர்களாய் வாழாமல், சைவசமயிகளாய் இருங்கள். இதுவே மோட்சத்துக்கு உரித்து.

இறைகடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்

உரைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்

564

'நம் அரசன் கொடியவன்' என்று குடிகளால் சொல்லப்படும் இன்னாச் சொல்லை உடைய அரசன் ஆனந் நான் (ஆட்சிக் காலம்) குறைந்த விரைவில் அழிவான். (இன்னாச்சொல் - மனம் நொந்து சொல்லும் சொல்).

கந்த சஷ்டி வீரதம்

-திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்-

உலகத்திலே சிறந்த செல்வம் படைத்தவர் சிலரும், வறுமையாகிய தீயின் மேல் கிடந்து வாடுகின்றவர் பலருமாக இருக்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் என்ன?

இறைவனை நினைந்து நல்ல விரதங்களை நோற்றவர் சிலர்; விரதங்களை நோலாதவர் பலர். முற்பிறப்பில் நல்விரதமிருந்து இறைவனை வழிபட்டவர், இப்பிறப்பில் சகல செல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வில் வாழ்வார்கள். அல்லாதவர் நல்குரவில் ஆழ்ந்து அல்லல்படுவர். இதனைத் தெய்வப் புலவராகிய திருவள்ளுவர் தெரிவிக்கின்றனர்.

இலாபலா ஆகிய காரணம் நோற்பார்
சீலாபலா நோலா தவர்.

“இரைதேடுவதோடு இறையுந்தேடு” என்று பாம்பன் சுவாமிகள் கூறுவார். ஆகவே மனிதப் பிறப்பெடுத்த நாம் இப் பிறப்பை நமக்குத் தந்த தலைவனைக் குறித்து விரதங்களிலிருந்து வேண்டதல் வேண்டும்.

எளிதிலே அருள்புரியும் மூர்த்தி கலியுக வரதராகிய கந்தக் கடவுள். தலையாய தேவாதி தேவர்க்கெல்லாம் தலையாய தனிப்பெருந்தலைவர். “மாலயனுக்கு அரியான், மாதவரைப் பிரியான்” என்பார் அருணகிரிநாதர். முருகப் பெருமானை நினைந்து நல்விரதங்களையாற்றி வழிபாடு செய்தோர் எல்லா நலன்களையும் எளிதிற் பெறுவர்.

முருகவேளுடைய விரதங்களுள் தலையாய விரதம் கந்த சஷ்டி விரதம் ஆகும்.

சிவபெருமானுடைய விரதங்கள் எட்டு. அவற்றுள் தலையாயது சோமவார விரதம். அந்த அஷ்ட விரதங்களுள் ஒன்று தீபாவளி விரதம். இறைவன் ஜோதி வடிவானவன்.

“மறைய நின்றுளான் மாமணிச் சோதியான்”

“திருவையாறகலாத செம்பொற் சோதி”

“ஆதியு மந்தமில்லா அரும்பெருஞ் சோதி”

“தீப மங்கள சோதி நமோ நம”

என்பனவாதி தமிழ் வேத வசனங்களால் அறிக.

ஆகவே சிவபெருமானை உள்ளன்புடன் நினைத்து வரிசையாக விளக்குகளை வைத்து வழிபடுகின்ற விரதம் தீபாவளி.

தீபம்-விளக்கு. ஆவளி-வரிசை

விளக்குகளை வரிசையாக வைத்துச் சிவபெருமானைத் தீபாவளியன்று வழிபட வேண்டும். இதன் பெருமையையும், நோற்கும் முறையையும் உபதேச காண்டத்தில் நன்றாக உரைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்விரதத்தை உமையம்மையார் நோற்றார்.

நரகாசுரனைக் கொன்ற காரணத்தால் கொண்டாடப்படுவது தீபாவளி என்பது பிழை. ஒரு அசுரனைக் கொன்றதற்காக ஒரு கொண்டாட்டம் இருக்க முடியாது. அப்படியானால் இரணியன், ராவணன், இடும்பன், பகன், சலந்தரன், அந்தகன் முதலிய அரக்கர்களைக் கொன்றதற்கும் கொண்டாட்டம் இருக்க வேண்டும். ஆகவே நரகாசுரனை வதைத்ததற்கும் தீபாவளிக்கும் தொடர்பு இல்லை என உணர்க.

தீபாவளிக்கு ஐப்பசித் திங்கள் தேய்பிறை சதுர்த்தசி திதியில் விரதம் இருக்க வேண்டும்.

*The life of that king will be shortened, and he will quickly perish, of whom the sad word is spoken
"Our king is cruel".*

ஐப்பசி மாதம் 15ந் திகதி (31.10.2004)
ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை வவுனியா வேப்பம்
குளம் சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் சமய
தீட்சை சீவனீ. க.சீவராஜாக் குருக்களால்
நடத்தப்பட்டது.

அன்று உபவாசமாக இருந்து சிவபெருமானை
வழிபட வேண்டும்.

மறுநாள் அமாவாசையன்று பாராயணஞ்
செய்ய வேண்டும்.

அதற்கு மறுநாள் வளர்பிறை பிரதமையில்
இருந்து கந்த சஷ்டி விரதம் தொடங்க வேண்டும்.

பிரதமையன்று அதிகாலை எழுந்து
நதியாயின் நீரின் எதிர்முகமாக நின்று,
கிணறு குளங்களாயின் வடதிசை நோக்கி
நின்று தண்ணீரில் அறுகோணம் வரைந்து
அதில் சடாக்கர மந்திரத்தை எழுதி இடையே
பிரணவத்தை எழுதி அத்தண்ணீரைச் சிவகங்
கையாகப் பாவனை புரிந்து அதில் முழுக
வேண்டும்.

பின்னர் கரையேறி, தோய்த்து உலர்ந்த
தூய ஆடைகளையுடுத்து, அநுஷ்டானம் புரிந்து,
முருகவேள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று மலர்
இட்டு, விதிப்படி வலம் வந்து, திருப்புகழ், திரு
முருகாற்றுப்படை, கந்தர் கலிவெண்பா, கந்தர்
அநுபூதி இவைகளை ஓதி உள்ளம் உருகி
ஒருமையுடன் வழிபடவேண்டும்.

இவ்வாறு ஐந்து நாட்கள் நோற்றபின்,
ஆறாவது நாள் சஷ்டியன்று, முன் கூறியபடி
நீராடி, சிறப்பாக ஐபதபங்களைச் செய்ய
வேண்டும். அதிக பாராயணஞ் செய்து சிந்தனை
முழுவதும் செவ்வேள் திருவடிக் கே செலுத்த
வேண்டும். அன்றிரவு ஆறு காலங்களில் முருகன்

திருவுருவத்துக்கு ஆயிரத்தெட்டு மந்திரங்களில்
அருச்சனை புரிய வேண்டும். உறங்காமல்
உணர்வுடன் குழந்தை உள்ளத்துடன் துதித்து
வடிவேலிறையை வழிபடவேண்டும்.

மறுநாள் சப்தமி திதியன்று நீராடி வழிபாடு
முடித்த பின் ஆறு அடியார்க்கு அன்னம்
வழங்கி உணவு கொள்ள வேண்டும். அன்று பக
லில் உறங்கக் கூடாது.

ஆறு நாட்களிலும் பூரண உபவாச மிருக்க
முடியாதவர்கள் ஐந்து நாட்கள் பால்பழமுண்டு,
சஷ்டியன்று முழு உபவாசமாக இருக்க
வேண்டும்.

இதுவும் மாட்டாதவர்கள், ஐந்து நாட்கள்
உச்சிவேளையில் இறைவனுக்கு நிவேத்திய
உணவையுண்டு, இரவுபட்டினியாக இருந்து,
ஆறாவது நாள் மிகவும் அன்புடன் உபவாசமாக
இருந்து வழிபட வேண்டும், ஐந்து நாட்களிலும்
படுக்கையில் படுக்கக்கூடாது. தூயபட்டு விரித்து
அதன் மீது படுத்து இதயத்தில் முருகனை
நிறுத்தி அகக்கண்ணால் நோக்கி தியானித்த
வண்ணமாகவே உறங்கவேண்டும்.

இவ்வாறு சஷ்டிவிரதம் இருந்தோர், மகப்பேறு
முதலிய எல்லா நலன்களையும் எளிதில் பெறுவர்.
இவ் விரதத்தைப் பற்றிக் கந்தபுராணத்தில்
கூறுமாறுங் காண்க.

வெற்பொடும் அவுணன் தன்னை வீட்டிய
தனீவேற் செங்கை
அற்புதன் தன்னைப் போற்றி அமரரும் முனிவர்
யாரும்
சொற்படு துலையின் திங்கள் சுக்கில பக்கந்
தன்னில்
முற்பகலாதி யாக மூவிருவைக்கல் நோற்றார்.
முருகவேள் முழுமுதற் கருணை முன்னிற்க.
(நன்றி வாரியார் விர்வுரை வீருந்து).

அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்

பேய்கண் டன்னது உடைத்து

565

எளிதில் காண முடியாதவனாகவும், அரிதாய்க் கண்டவர்க்குச் சுருமுகத்தனாகவும் உள்ள அரசனின் பெருஞ் செல்வம் பூதங்காத்தார்
போன்ற தன்மையை உடையது.

ஆகமங்களில் ஆகம வரலாறு

- சீவாகம ஞானபானு சீவஞ்

பாலஸ்வேஸ்வரக் குருக்கள்-

அன்னை தன் குழந்தைக்குத் தன்னைத் தானே காட்டிக் கொண்டாலன்றி அன்னையை மற்றவர் காட்ட முடியாது. தந்தையை, தாய் தான் காட்டுகிறாள், இவ்விருவரும் மற்றவர்களைக் காட்டுகின்றனர். தாயின் வயிற்றில் உருவானது முதல் ஊன், உதிரம், உருவம் எல்லாம் தாயிடமிருந்தே தோன்றுகிறது. தாயின் உணவே குழந்தைக்கு உணவு. தாயின் ஆரோக்யமே குழந்தையின் ஆரோக்யம், இவ்வாறு கலந்திருப்பதால் குழந்தைக்கு தாயை பிறர்காட்டி உணர்த்துவது இல்லை. குழந்தையானது தன் முன்வினை வாசனையால் தன் தாயையும், தாயிடம் பால் அருந்தும் உணர்வையும் பெறுகிறது. இதைப் போலவே “இரு நிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி இயமானனாய் எரியும் காற்று மாகி அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி ஆகாயமாய் அட்டமூர்த்தியாகி” நிற்கும் சிவபெருமான் தன்னைத் தானே காட்டிக் கொண்டால் அன்றி மற்றவர்களால் காட்ட முடியாது. குழந்தைக்கு பிறந்தவுடன் பசிக்கும் என்று, பிறக்கும் முன்பே உலகியல் தாயிடம் பாலை வைத்து குழந்தையை வெளியில் அனுப்புகிறாள். பிறந்து சுக துக்கங்களை அனுபவித்து சிவஞானத்தைப் பெற்ற பரமேச் சுவரனின் பாதாரவிந்தங்களில் ஸாயுஜ்யத்தை அடைவிப்பதன் பொருட்டு, வேத சிவாகமங்களைப் படைத்து அதனை பின்பற்றுவதற்காக, பல சமயங்களையும் படைத்தருளினார். இச்சமயத்துள் ஆயிரக்கணக்கான தெய்வங்கள் வழிபடப் பெறுகின்றன. அதாவது ஒன்றையே பல பெயரில் வழிபட்டனர். வேதமானது பரமேச் சுவரனின் மூச்சுக் காற்று என்பது அறியப்படுகிறது.

வேதமானது எல்லையில்லாத பரந்த ஒன்றாக விளங்குவதோடு அபௌகுஷேயமாகவும் விளங்குகிறது. அதைப்போலவே அனாதி சைவராகிய

பரமேச் சுவரனால் ஆன்மாக்களின் மேற்கொண்ட அன்பினால் அருளப்பட்டவை ஆகமங்கள். ஆகையால் ஆகமங்களும் இறைவனின் மூச்சுக் காற்றாகவும் எழுதாக்கிளவியாகவும் விளங்குகிறது.

ஆகமம் என்பன எண்ணிலாதனவாகும். இதனைத் திருமூலர், ‘எண்ணில் ஆகமங்கள் இயம்பினன் ஈசன்’ என்று குறிப்பிடுகிறார், மேலும்,

எண்ணிலாகம மியம்பிய விறைவர் தாம் வீரும்பு முண்மையாவது பூசனையென வுரைத்தருள அண்ணலார் தமையருச்சனை புரியவாதரீத்தாள் பெண்ணினல்லவளாகிய பெருந்தவக் கொழுந்து என்று சேக்கிழார் ஸ்வாமிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

“வேதமொடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல் ஓதும் பொதுவும் சிறப்புமீ என்று”

திருமூலர், வேதம் அனைவர்க்கும் உரிய பொது நூல், ஆகமங்கள் அச்சமயத்தார்கே உரிய சிறப்பு நூல்கள் என்று எடுத்தியம்புகிறார், இதையே ‘ஆரண நூல், பொது ஆகமம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்’ என்றும், சிவஞானசித்தியாரில் அருநந்தி சிவாசார்யார் குறிப்பிடுகிறார், வேதத்தைப் போலவே ஆகமங்களும் முதன்மையும் சிறப்பும் உடையன ஆகும்.

‘ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க’ என்று மாணிக்கவாசகரும், ‘ஆகம சீலருக்கு அருள் நல்கும் பெம்மானே’ என்று சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகளும் அருளிச் செய்திருப்பதால் ஆகமங்களின் சிறப்பு வலியுறுத்தப் பெற்றிருத்தல் காணப்படுகிறது.

‘வேதம் சீவாகமம் கிரண்டிலும் பஞ்சப்பிரமம்-பிரணவம்-பஞ்சாகூரம் ப்ரஸாதம் முதலிய மந்த்ரங்கள் பலவும் வலியுறுத்தப் பெற்றுள்ளன’

The great wealth of him who is difficult of access and of stern countenance, is like that which a devil has obtained.

என்று சிவஞானபோதப் பேருரையில், மாதவச் சிவஞான ஸ்வாமிகள் குறிப்பிட்டருளி இருக்கிறார்கள்.

வேதஜாலம் என்பது சாமான்யம், சைவமாகிய வசனம் அதாவது ஆகம வசனம் விஷேமானது மோகசூரோத்தரமாகம வசனமும், சைவாகமம் இரண்டு விதம் அவைச் ச்ரௌதம் - அச் ச்ரௌதம் என்பதாகும். ஸ்ருதிலாரமாகியச் ச்ரௌதம் ஸ்வதந்திரம் மற்றும் இதரம் என இரண்டு விதமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அவற்றுள் ஸ்வதந்திரம் முதலிற் பத்து விதமாயும், பிறகு பதினெட்டு விதமாயும் காமிகம் முதலிய பெயர் கொண்ட சித்தாந்தம் என இருபத்தியெட்டு சிவ ஆகமங்களும், மற்றது நூறு கோடிக்கும் மேலானது என்றும் வாயு ஸம்ஹிதையும் இதே கருத்தை சனக்குமார ஸம்ஹிதையும், இந்த காமிகம் முதற்கொண்ட இருபத்தி எட்டு ஆகமங்களும் வேத சாரம் அதனால் இவை வைதிகம். இதன் ஞானம் வேதாந்தார்த்தம். அதனால் இது பரம சித்தாந்தம் ஆகும். ஆகையால் இவ்விருபத்தெட்டு ஆகமமல்லாது (வேதசாரமில்லாத) மற்றதை சார்ந்ததாகும் என்று மகுடாகமும், 'வேதசாரமானதால் இவ்வாகமங்கள் சித்தாந்தம் ஆகும். அகுவல்லாதது வேதத்தினின்றும் மாறுபட்டது ஆகும். சித்தாந்தத்தில் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரம் வைதிகாசாரம் என்று சொல்லப்படும்' என்பதை காமிகம் முதற்கொண்ட பல ஆகமங்களிலும் தெளிவாக எடுத்து இயம்பப்படுகிறது. இச்சிறப்பு வாய்ந்த ஆகமங்கள், ஆன்மாக்களுடைய ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை நீக்கவும், மோகூத்தைக் கொடுக்கவும் சதாசிவ மூர்த்தியினுடைய ஊர்த்துவ முகத்திலிருந்தும் ஐந்து முகங்களிலிருந்தும் முறையே சிவஞானமாகிய இருபத்தி எட்டு ஆகமங்களும் பிரிந்தன. மூலாகமங்கள் 28, உபாகமங்கள் 207 அவைகளின் விபரம் வருமாறு;

1. காமிகம் 2. யோகஜம் 3. சிந்த்யம் 4. காரணம் 5. அஜிதம் 6. தீப்தம் 7. ஸுகூழம்

8. ஸஹஸ்ரம் 9. அம்ஸுமான் 10. ஸுப்ரபேதம் 11. விஜயம் 12. நிஸ்வாஸம் 13. ஸ்வாயம்புவம் 14. அனலம் 15. வீரம் 16. ரௌரவம் 17. மகுடம் 18. விமலம் 19. சந்த்ரஜ்ஞானம் 20. முகபிம்பம் 21.ப்ரோத்கீதம் 22.லலிதம் 23.ஸித்தம் 24.ஸந்தானம் 25.ஸர்வோக்தம் 26. பாரமேஸ்வரம் 27. கிரணம் 28. வாதுலம்.

இந்த 28 மூலாகமங்களில் முதல் 10 சிவபேதம் இரண்டாவது 18 ருத்ரபேதம் ஆகும். இவற்றில் முதல் ஈஸ்வரனது ஸத்யோஜாத முகத்திலிருந்தும், அடுத்த 5 வாமதேவமுகத்திலிருந்தும் உற்பத்தியானவை.

1. காமிகம் : இது சிவ பேதத்தைச் சேர்ந்தது. ஈஸ்வரனது ஸத்யோஜாத முகத்திலிருந்து உண்டானது. ப்ரணவர், திரிகலர், ஹரர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாசிவரது மூர்த்தியின் பாதமாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 3, 1. வக்தாரம், 2. பைரவோத்தரம் 3. நரஸிம்ஹம் ஆகும்.

2. யோகஜம் : சிவபேதத்தைச் சேர்ந்தது. ஸத்யோஜாத முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஸுதாக்யர், பஸ்மர், விபு ஆகியோரால் கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாசிவமூர்த்தியின் கணுக்கால் களாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 5. அவையாவன 1.தாரம், 2.வீணோஸிகோத்தரம், 3. ஆத்மயோகம், 4.ஸந்தம் 5. ஸந்ததி.

3. சிந்த்யம் : சிவ பேதத்தைச் சேர்ந்தது. ஸத்யோஜாத முகத்திலிருந்து உண்டானது. தீப்தர், கோபதி, அம்பிகா ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. பாதத்தின் விரல்களாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 6. அவையாவன, 1. ஸுசிந்த்யம், 2. ஸுபகம், 3. வாமம், 4. பாபநாசம், 5. பரோத்பவம், 6.அம்ருதம்.

கடுஞ்சொல்லன் கண்கிலன் ஆயின் நெடுஞ்செல்வம்

நீடுகின்ற ஆங்கே கெடும்

566

அரசன் கடுஞ்சொல் சொல்வனும் கண்ணோட்டமில்லாதவனுமானால், அவனது பெருஞ்செல்வம் நீடித்தலின்றி அப்போதே கெடும்.

4. காரணம் : சிவபேதத்தைச் சேர்ந்தது. ஸத்யோஜாத முகத்திலிருந்து உண்டானது. காரணர், ஸர்வர், ப்ரஜாபதி ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாசிவரது கெண்டைக் காலாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 7. அவையாவன, 1.பாவனம், 2. மாரணம், 3. தெளர்கம், 4. மாஹேந்த்ரம், 5. பீமஸம்ஹிதா, 6. காரணம், 7. வித்வேஷம்.

5. அஜிதம் : சிவபேதத்தில் ஒன்று. ஸத்யோஜாத முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஸ்ஸிவர், ஸிவர், அச்யுதர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரின் முழுங்கால்களாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 4. அவையாவன, 1.ப்ராபூதம், 2.ப்ரோத்பூதம், 3.பார்வதீஸம்ஹிதா, 4.பத்ம ஸம்ஹிதா.

6. தீப்தம் : சிவபேதத்தில் ஒன்று. ஸதாசிவரின் வாமதேவ முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஈஷர், திரிமூர்த்தி, ஹுதாஷனர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரின் தொடைகளாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 9. அவையாவன, 1.அமேயம், 2. அப்தம், 3. ஆச்சாத்யம், 4.அஸங்க்யம், 5. அமிதௌஜஸம், 6. ஆனந்தம், 7. மாதவோத்பூதம். 8. அத்பூதம், 9. அக்ஷயம்.

7. ஸ்கூழ்மம் : சிவபேதத்தில் ஒன்று. வாம தேவ முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஸ்கூழ்மர், சைஷ்ரவணர், ப்ரபஞ்ஜனர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரின் குஹ்யமாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமம் ஒன்று. அதன் பெயர் ஸ்கூழ்மம்.

8. ஸஹஸ்ரம் : சிவபேதத்தில் ஒன்று. வாம தேவ முகத்திலிருந்து உண்டானது. காலர், பீமர், தர்மர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரின் இடுப்பாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமம் 10.

அவையாவன, 1.அதீதம், 2. மங்களம், 3.ஷுத்தம், 4. அப்ரமேயம், 5. ஜாதிபாக், 6.ப்ரபூத்தம், 7. விபூதம், 8. ஹஸ்தம், 9.அலங்காரம், 10. ஸ்போதகம்.

9. அம்ஷீமான் : சிவபேதத்தில் ஒன்று. வாமதேவ முகத்திலிருந்து உண்டானது. அம்ஷீ, உக்ரர், ரவி ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரின் ப்ருஷ்டபாக மாக (அங்கமாக) உள்ளது. இதன் உபாகமம்

12. அவையாவன, 1.வித்யாபுராண தந்த்ரம், 2.வாஸவம், 3.நீலலோஹிதம், 4.ப்ரகரணம், 5.பூததந்த்ரம், 6. ஆத்மாலங்காரம், 7. காஷ்யபம், 8. கௌதமம், 9.ஐந்த்ரம், 10.ப்ராஹ்மம், 11.வாஸிஷ்டம், 12.ஈஷானோத்த்ரம்.

10. ஸ்ப்ரபேதம் : சிவ பேதத்தில் ஒன்று. வாமதேவ முகத்திலிருந்து உண்டானது. திசேசர், கணேசர், சசி ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரது தொப்புளாக (அங்கமாக) உள்ளது.

11. விஜயம் : இது ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. அகோர முகத்திலிருந்து உண்டானது. அநாதி ருத்ரர், பரமேஸ்வரர் ஆகியோரால் கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரது வயிறாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமம் 8. அவையாவன, 1.உத்பவம், 2. ஸௌம்யம், 3.அகோரம், 4. ம்ருத்ராநாஷதம், 5. கௌபேரம், 6.மஹாகோரம், 7. விமலம், 8. விஜயம்.

12. நிஷ்வாஸம் : ருத்ர பேதத்தைச் சேர்ந்தது. அகோர முகத்திலிருந்து உண்டானது. தசார்ணர், ஷைலஸம்பவர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஸிவரது ஹ்ருதயமாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 8.

அவையாவன, 1.நிச்வாஸம், 2.நிச்வாஸோத்த்ரம், 3.நிஷ்வாஸமுகோதயம், 4. நிஷ்வாஸ

The abundant wealth of the king whose words are harsh and whose looks are without kindness, instead of abiding with him, will instantly perish.

றயனம், 5.நிஷ்வாஸ காரிகா, 6.நிச்வாஸகோரம், 7. நிஷ்வாஸகுஹ்யம், 8.மந்த்ர நிஷ்வாஸம்.

13. **ஸ்வாயம்புவம் :** ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. அகோர முகத்திலிருந்து உண்டானது. நிதனர், பத்மஸம்பவர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் இரு ஸ்தனங்களா (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 3. அவையாவன, 1.ப்ரஜாதிமதம், 2.பத்மம், 3.நளிநோத்பவம்.

14. **அனலம் :** ருத்ரபேதத்தில் ஒன்று. அகோர முகத்திலிருந்து உண்டானது. வ்யோமர், ஹுதா ஷனர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரது கழுத்தாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமம் ஒன்று. அதன் பெயர் ஆக்நேயம்.

15. **வீரம் :** ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. அகோர முகத்திலிருந்து உண்டானது. தேஜர், ப்ரஜாபதி ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரது கழுத்தாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 13. அவையாவன, 1.ப்ரஸ்தரம், 2. புல்லம், 3. அமலம், 4.ப்ரபோதகம், 5.அமோஹம், 6. மோஹஸதயதட, 7. சகடம், 8. சகடாதிகம், 9. பத்ரம், 10. விலேகனம், 11.வீரம், 12. ஹலம், 13. போத போதகம்.

16. **ரௌரவம் :** ருத்ர பேதத்தைச் சேர்ந்தது. தத்ப்ருஷ முகத்திலிருந்து உண்டானது. ப்ரஹ்மணேசர், நந்திகேச்வரர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் காதுகளாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 6. அவையாவன, 1.காலாக்யம், 2.காலதஹனம், 3.ரௌரவம், 4.ரௌலவோத்தரம், 5.மஹாகாலமதம், 6. ஐந்த்ரம்.

17. **மகுடம் :** ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. தத்ப்ருஷ முகத்திலிருந்து உண்டானது. சிவன், மஹாதேவர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது.

ஸதாசிவரது தலையாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 2. அவையாவன, 1.மகுடம், 2. மகுடோத்தரம்.

18. **வீரம் :** ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. தத்ப்ருஷ முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஸர்வாத்மா, வீர பத்ரர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரது புயங்களாக இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 16. அவையாவன, 1.ஆனந்தம், 2. போகம், 3. ஆக்ராந்தம், 4.வ்ருஷபிங்கய, 5.வ்ருஷோதரம், 6.வ்ருஷோத்பூதம், 7. ரௌத்ரம், 8. ஸுதந்தம், 9. தாரணம், 10. ஆரேவதம், 11.அதிக்ராந்தம், 12. அட்டஹாஸம், 13. பத்ரவிதம் 14. அர்ச்சிதம், 15. அலங்க்ருதம், 16. விமலம்.

19. **சந்த்ராஜ்ஞானம் :** ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. தத்ப்ருஷ முகத்திலிருந்து உண்டானது. அனந்தர், ப்ருஹஸ்பதி ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் மார்பக அங்கமாக உள்ளது. இதன் உபாகமங்கள் 14. அவையாவன, 1.ஸ்திரம், 2.ஸ்தானு, 3.மஹாந்தம், 4. வாருணம், 5. ந்திகேஸ்வரம், 6. ஏகபுராணம், 7. சாங்கரம், 8. நீலருத்ரம், 9.ஷிவபத்ரம், 10. கல்பபேதம், 11.ஸ்ரீமுகம், 12.ஷிவசாஸனம், 13. சிவசேகரம் 14. தேவீமதம்.

20. **முகரீம்பம் :** ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. தத்ப்ருஷ முகத்திலிருந்து உண்டானது. ப்ராந்தர், ததீசி ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் முகமாக (அங்கமாக) உள்ளது. இதன் உபாகமங்கள் 15. அவையாவன, 1.சதுர்முகம், 2.ஸம்ஸ்தோபம், 3.ப்ரதிபிம்பம், 4. அயோகஜம், 5.ஆத்மாலங்காரம், 6.வாயவ்யம், 7.தௌடிகம், 8.துடிநீரகம், 9.குட்டிமம், 10.துலாயோகம், 11.கலாத்யயம், 12.மஹாஸௌரம், 13.பட்டசேகரம் 14.நைருருதம், 15. மஹாவித்யா.

21. **ப்ரோத்கீதம் :** ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஸுலி, கவசர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்

கடுமொழியும் கைகிகந்த தண்டமும் வேந்தன்

அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்

567

கடுஞ்சொல்லும், முறை கடந்த தண்டனையும், அரசனது வெற்றிக்கு அடிப்படையான வலிமையாகிய இரும்பைத் தேய்த்த அழிக்கும் அரமாம்.

பட்டது. ஸதாஷிவரது நாக்காக (அங்கமாக) உள்ளது. இதன் உபாகமங்கள் 16. அவையாவன, 1.வாராஹம், 2.கவசம், 3.பாஷ்பந்தம், 4.பிங்கலாமதம், 5. அங்குஷம், 6. தண்டதரம், 7. தனுர்தரம், 8. சிவஞானம், 9.விஜ்ஞானம், 10.ஸ்ரீகாலஞானம், 11.ஆயுர்வேதம், 12.தனுர்வேதம், 13. ஸர்பதம்ஷ்ட்ரயவிபேதனம் 14. கீதகம் 15.பரதம், 16. ஆதோத்யம்.

22. லலிதம் : ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஆலயர், ருத்ரபைரவர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரது கன்னங்களாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 3. அவையாவன, 1.லலிதம், 2.லலிதோத்தரம், 3.கௌமாரம்.

23. ஸீத்தம் : ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. பிந்து கண்டேஸ்வரர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் நெற்றியாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 4. அவையாவன, 1.ஸாரோத்தரம், 2.ஔஷனஸம், 3.ஷாலாபேதம் 4. ஷசிமண்டலம்.

24. ஸந்தானம் : ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஷிவநிஷ்டர், ஷம்ஷபாயனர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் குண்டலங்களாக (அங்கமாக) இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 7. அவையாவன, 1.லிங்காத்யஷம், 2.ஸுராத்யஷம், 3.அமரேஸ்வரம், 4. சங்கரம், 5. அஸங்க்யம், 6. அனிலம், 7. த்வந்த்வம்.

25. ஷர்வோக்தம் : ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஸோம தேவர், ந்ருஸிம்மா ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் உபவீதமாக இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 5. அவையாவன, 1.ஷிவதர்மோத்தரம், 2.வாயு ப்ரோக்தம், 3.திவ்யப்ரோக்தம் 4.ஈசானம், 5.ஷர்வோக்தம்.

26. பாரமேஸ்வரம் : ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. ஸ்ரீதேவி உஷநஸர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரது மாலையாக இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 7. அவையாவன, 1. மாதங்கம், 2. யக்ஷினீபதம், 3.பாரமேஸ்வரம், 4.புஷ்கரம், 5.ஸுப்ரயோகம், 6.ஹம்ஸம், 7.ஸாமான்யம்.

27. கிரணம் : ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. தேவதார்க்ஷ்யர், ஸம்வர்தர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் அலங்காரங்களாக இருப்பது. இதன் உபாகமங்கள் 9. அவையாவன, 1.காருடம், 2.ஸநருருதம், 3.நீலம் 4.ருக்ஷம், 5.பானுகம் 6.தேனுகம், 7. காலாக்யம், 8. ப்ரபுத்தம், 9.புத்தம்.

28. வாதூலம் : ருத்ர பேதத்தில் ஒன்று. ஈசான முகத்திலிருந்து உண்டானது. சிவர், மஹாகாலர் ஆகியோரால் முறையே கேட்டறியப்பட்டது. ஸதாஷிவரின் அலங்காரங்களாக உள்ளது. இதன் உபாகமங்கள் 12. அவையாவன, 1.வாதூலம், 2. வாதூலோத்தரம், 3.காலஜ்ஞானம் 4.ப்ரரோஹிதம், 5.ஸர்வம் 6.தர்மாத்மகம், 7.நித்யம், 8. ச்ரேஷ்டம், 9.ஸுத்தம் 10. மஹாநனம், 11. விஸ்வம், 12. விஸ்வாத்மகம்.

(நன்றி மெய்கண்டார்).

சோமவாரம், அட்டமி, பிரதோஷம், பெளர்ணமி, அமாவாசை, திருவாதிரை, உத்தராயணம், தக்ஷிணாயணம், சித்திரைவிஷு, ஐப்பசிவிஷு, மாசுப் பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலே சிவதரிசனஞ் செய்தல் மிக மேலாகிய சிவ புண்ணியமாகும்.

ஆறுமுக நாவலர்

Severe words and excessive punishments will be a file to waste away a king's power for destroying (his enemies).

சைவபூஷணம்

தீக்ஷாக்கனியை உம்பட் என்று சொல்லி சுவாலை செய்த பின்னர் கர்ப்பாக்கனியைப் பூசிக்க வேண்டும். இருதய மந்திரத்தான் தேவியின் இடதுகையில் தர்ப்பையால் செய்யப் பெற்ற கங்கணங் கொடுக்க வேண்டும். எள்ளால் சத்யோஜாத மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு மூன்று ஓமம் பண்ணி இருதய மந்திரத்தால் மூன்று முறை பூசிக்க வேண்டும். இது கர்ப்பா தானம் எனப்படும். இங்ஙனமே வாமதேவத்தாலும் சிரசாலும் ஓமம் செய்வது பும்சவனம். அகோரத்தானும் சிகையானும் மூன்று ஓமங்கள் செய்வது சீமந்தம். தற்புருடத்தாலும் கவசத்தாலும் ஓமம் செய்வது சாதகன்மம். இந்தக் காரியங்களை நடத்திய பின்னர் கர்ப்பமலங்கள் நீங்கும் பொருட்டு கவசத்தால் சுவாலை செய்து அருக்கிய ஜலங்கொண்டு அஸ்திரத்தால் புரோச்சணஞ் செய்து மறுபடியும் கவசத்தால் சுவாலை செய்து தர்ப்பத்தால் செய்யப் பெற்ற கங்கணத்தை எடுத்து சுவர்ண கங்கணங் கொடுக்க வேண்டும். பின் இருதயத்தால் பூசை செய்து சூதகம் நிவிருத்தியாகும் பொருட்டு அருக்கியங் கொண்டு சிவாஸ்த்திரத்தால் புரோக்ஷணஞ் செய்ய வேண்டும். பின் அஸ்த்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு தர்ப்பத்தால் தாடனஞ் செய்து வெளஷ்டுடன் கூடின கவசத்தால் அப்யுகூணஞ் செய்து மேகலையில் தர்ப்பைகளால் கிரந்தி செய்து முடிந்து ஒருமுடி நீளமுள்ள விஷ்டரத்தைப் பரப்பி குண்டத்தின் கீழ் மேகலையில் பெருவிரல் பருமனும் ஒரு முடி நீளமுங் கொண்ட பலாசங் கொம்பாலாகிய பரிதியையும் தாபிக்க வேண்டும். அக்னியினுடைய பல் நா கோடைவாய் ஜலம் இவைகளைச் சுத்தி செய்யும் பொருட்டு ஐந்து சமித்துக்களை

அடியையும் முடியையும் நெய்யில் தோய்த்து இருதயத்தால் ஓமம் பண்ண வேண்டும். பரிதியில் பிரமன் சங்கரன் விட்டுணு அனந்தர் இவர்களையும், கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு ஆகிய திக்குக்களில் உள்ள விஷ்டரங்களில் இந்திராதிபதின்மரையும் பூசிக்கவும் அதன் பின் இவர்களிடம் அக்னி குழந்தையை காக்கும் பொருட்டுச் சொல்ல வேண்டிய வார்த்தையைக் கூறவேண்டும்.

பின்னர் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவைகளின் சுத்தி கூறப்படுகின்றது. நிரீக்கணம் முதலிய நான்கு சுத்திகளைச் செய்து ஸ்ருக்கை மேல் நோக்கின முகமாகவும் ஸ்ருவத்தைக் கீழ்நோக்கிய முகமாகவும் அவைகளைத் தர்ப்பைகளுடன் எடுத்து உயர்ந்த தர்ப்பங்களை வைத்து நூலாற் கட்டி அடியையும் நடுவையும் தலையையும் தொட்டுப் பிடித்து அஸ்த்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு அருக்கிய சலத்தாற் புரோக்ஷித்து அப்யுகூணமும் கவசத்தால் அவகுண்டனமும் செய்து காஷ்டத்தைத் தியாகஞ் செய்யும் பொருட்டு இருதயத்தால் இவைகளை அக்னியிற் காய்ச்ச வேண்டும். பிறகு அக்னியை மூன்று முறை சுற்றி நுனி நடுவு அடி இவைகளில் பிரமன் விட்டுணு ருத்திரனென்னும் இவர்களைப் பூசித்து, ஸ்ருக்கில் சக்தியையும் ஸ்ருவத்தில் சிவனையும் நியாசஞ் செய்து பின் பிரமன் விட்டுணு ருத்திரனாகப் பாவித்து, கவசத்தால் திரி சூத்திரங் கொண்டு ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவைகளின் கண்டத்தில் சுற்றி தனக்கு வலப்பக்கத்தில் தர்ப்பை மேல் மூலத்தால் தாபித்து இருதயத்தால் அருச்சிக்கவும்.

மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும்.....

இனத்துஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் சீனத்துஆற்றிச்

சீரின் சீறுகும் திரு

568

செய்ய வேண்டிய செயல் பற்றி அமைச்சரோடு கலந்து எண்ணிச் செய்யாத அரசன், அச்செயல் பிழைபட்டபோது சினத்தின் வயப்பட்டுத் தன் தவற்றை அவர் மீது சுமத்திச் சீறினால், (அவர் விலக) அவனது செல்வம் சுருங்கும்.

கார்த்திகை விளக்கீடு

சீத்தாந்த ரத்தினம் கலாநிதி க. கணேசலிங்கம்,
ஆதீனப்புலவர், இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனம்

சைவத் தமிழர் வாழ்வில் முக்கிய இடம்பெறும் விழாக்களில் ஒன்று கார்த்திகை விளக்கீடு. கார்த்திகை மாதத்தில் கார்த்திகை நட்சத்திரம் வரும் நாளில் திருக்கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் தீபம் ஏற்றி இறைவனை வழிபடுவார்கள். கார்த்திகைத் தீபம் என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது.

இடையில் வந்த தீபாவளி போலன்றி, கார்த்திகை விளக்கீடு பண்டு தொட்டுத் தமிழகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் தனது தேவாரத்தில் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். பூம்பாவையை உயிர்ப்பிக்க அவர் அருளிய பதிகத்தில் தொன்று தொட்டு கொண்டாடப்படும் விளக்கீடு காணாமல் நீ போகிறாயா எனக் கேட்கிறார். “கார்த்திகை நாள்... விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்பது அவரின் திருப்பதிக வரி.

கார்த்திகை விளக்கீட்டின் பெருமையை உணர்த்துவது திருவண்ணாமலைத் தீபம். ஒரு பெரிய அண்டாவில் நெய்யினை இட்டு, மலையில் ஏற்றப்படும் இத்தீபம் பெரிய ஒளிப்பிழம்பாகக் காட்சியளிக்கும். இது பத்துப் பதினைந்து மைல் சுற்றளவுக்குத் தெரியும்.

திருவண்ணாமலைத் தீபத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தது சைவம் தொடர்பான ஒரு புராண வரலாறு. எவரையும் விடத் தானே பெரியவர் என்று திருமாலும் பிரமனும் அகந்தை கொண்டு திரிந்தனர். இவர்களின் ஆணவத்தை அகற்ற விரும்பிய சிவபெருமான் பெரியதொரு ஒளிப் பிழம்பாகத் தோன்றி, அதன் அடியை அல்லது முடியை எவர் முதலில் காண்கிறாரோ, அவரே பெரியவர் எனக் கூறினார். திருமால் பன்றியாக

மாறி, அடியைக் காண்பதற்கு நிலத்தைத் தோண்டிக் கொண்டு கீழே சென்றார். பிரமன் அன்னப்பறவையாக மாறி முடியைக் காண்பதற்கு மேலே பறந்து சென்றார். ஈற்றில் இருவராலும் அடியையோ முடியையோ காண முடியவில்லை. தோல்வியுற்றுத் திரும்பிய இருவரின் அகந்தையும் அழிந்தது.

இங்ஙனம் இறைவன் ஒளிப்பிழம்பாக நின்ற இடம் திருவண்ணாமலை. இது நிகழ்ந்தது கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில். இதனை விளக்குவதாக ஆண்டுதோறும் இந்நாளில் திருவண்ணாமலையில் பெரும் தீபம் ஏற்றப்படுகிறது. சைவக் கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் கூட தீபம் ஏற்றி இந்நாள் கொண்டாடப்படுகிறது.

அடிமுடி தேடிய வரலாறு சைவ தத்துவ உண்மையொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வானத்துத் தேவர்கள் தாம் செய்த புண்ணிய பலத்தினால் அந்த நிலையை அடைந்த ஆன்மாக்கள் அவர்களின் புண்ணிய பலன் தீர்ந்தபின் அவர்களும் திரும்பி வந்து மண்ணில் பிறக்கலாம். அவர்களுக்கும் ஆணவப் பிடிப்பினால் வந்த அகந்தை இருக்கும். இதனாற்றான் அவர்களை வழிப்படாமல் சிவனையும் சிவமுர்த்தங்களையும் மட்டுமே வழிபடுவதைத் தமது கொள்கையாகக் கொண்டவர்கள் சைவ அருளாளர்கள். நான் என்ற அகந்தை உள்ள மட்டும் தேவர்களாற் கூடச் சிவனை அறிய முடியாது. பிரமாவும் விஷ்ணுவும் இதற்கு நல்ல உதாரணமாக அமைந்தார்கள். அகந்தை கொண்டதால் அவர்களால் இறைவனைக் கண்டு அறிய முடியவில்லை. அகந்தை தரும் ஆணவத்தொடர்பு நீங்கினாற்றான் இறை அருள் கிட்டும்.

The prosperity of the king will waste away, who without reflecting (on his affairs himself), commits them to his ministers, and (when failure occurs) gives way to anger, and rages against them.

எமது அறிவையும் ஆற்றலையும் மறைப்பது ஆணவம். இறைவன் அறிவே வடிவானவன். திருக்குறள் “வாலறிவன்” என்று இறைவனைக் கூறுகிறது. அறிவுள்ள இடத்தில் அறியாமை இருப்பதில்லை. ஒளி அறிவைக் குறிப்பது. ஒளி உள்ள இடத்தில் இருள் இருப்பதில்லை. எமது அறியாமை நீங்கி அறிவு சுடர்விடும் போதுதான் அறிவு வடிவான இறைவனை அறிய முடியும். இதனை விளக்குவதாக நாம் ஏற்றும் விளக்கு அமைந்துள்ளது.

கோவில்களில் ஏற்றும் விளக்கு அங்கு அறிவு வடிவாக இருக்கும் இறைவனை நாம் உணர்ந்து வழிபட உதவுகிறது. வீட்டிலும் வெளியிலும் நாம் ஏற்றும் விளக்கு அகத்தும், புறத்தும் இருக்கும் இறைவனை உணர்ந்து வழிபட உதவுகிறது. தீபத்தைக் காட்டி நாம் இறைவனை வழிபடும்போது, அவனை அறிவுப்பூர்வமாகக் கண்டு வழிபடுகிறோம்.

கார்த்திகை விளக்கீடு சிவனுடன் தொடர்புடையது. சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்ட ஆறு ஒளிச் சுடர்களும் ஆறு குழந்தைகளாகி கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டன. இந்தக் குழந்தைகள் பின் ஆறுமுகங்கள் கொண்ட ஆறுமுருகப் பெருமாக வந்ததும் புராணங்களிற் காணப்படுவது. கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டதால் முருகனுக்கு கார்த்திகேயன் என்பது ஒரு பெயர்.

கார்த்திகை மாதத்தில் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் கொண்டாடப்படும் விளக்கீடு இந்த வகையில் முருகனுடன் தொடர்புடையது. சிவன் வேறு, முருகன் வேறு அல்ல என்பதையும் இது குறிக்கின்றது.

விளக்கீட்டில் நெய் இட்டோ எண்ணெய் இட்டோ தீபம் ஏற்றி வழிபடுவார்கள். பசுவின் ஐந்து திவ்வியப் பொருட்களில் (பஞ்சகௌவியம்)

ஐப்பசி மாதம் 2ம் திகதி (18.10.2004) திங்கட் கிழமை காலை தலைமன்னார் ஸ்ரீ முத்துமாரீ அம்மன் ஆலய மடத்தில் சீவஸ்தி. க. சீவராஜாக் குருக்களால் தீகைடி மந்திர உபதேசம் செய்துவைக்கப்பட்டது.

நெய்யும் ஒன்று. இதனால் திருவிளக்குக்குப் பசு நெய் பாவிப்பது சிறந்ததாகிறது.

சைவக்கிரியைகள் ஒவ்வொன்றும் அர்த்தமுள்ளது. இந்த உடம்பில் உயிர் இருக்கிறது. உடம்பு வீடு போன்றது. அதில் உள்ளம் விளக்கு; அதில் எரியும் அகல் (தகழி); உணர்வு அதில் இடப்படும் நெய். உயிர் அதில் நின்று எரியும் திரி; ஞானம் அதில் சுடர்விடும் ஒளி. திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் பின் வரும் தேவாரம் இதனை உணர்த்துகிறது.

“உடம்பென்னும் மனையகத்துள்
உள்ளமே தகளியாக
மடம்படும் உணர்நெய்யட்டி
உயிரெனும் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தீயால் எளிகொள
இருந்து நோக்கில்
கடம்பர் காளை தாதை கழலடி
காணலாமே

(4ம் திருமுறை)

இப்பதிகத்திலிருந்து நாம் ஒன்றை உணரலாம். இந்த உடம்பும் உள்ளமும் உணர்வுமும் உயிருக்கு மெஞ்ஞான ஒளியூட்டுவதற்குப் பயன்பட வேண்டும். இதனை உணர்த்துவதாக உள்ளது திருக்கார்த்திகை விளக்கீடு.

செருவந்த போழ்தில் சீறைசெய்யா வேந்தன்

வெருவந்து வெய்து கெடும்

569

போர் வருவதற்கு முன்பே தனக்குப் பாதுகாப்பாக ஓர் அரண் செய்து கொள்ளாத அரசன், போர் வந்த போது தனக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமையால் அஞ்சி விரைந்து கெடுவான்.

மாணவர் பகுதி

கட்டிடக் கலை அம்சங்கள்

A.S. இராதாக்கிருஷ்ணன் B.A Dip in Edu

சோழர் கால கோயிற் கட்டிடக் கலையின் முக்கிய அம்சங்களை மேல் வருவனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்க?

(அ) பிரதான வளர்ச்சிக் கட்டடங்கள்

(ஆ) பொதுப்பண்புகள்

(இ) விமானங்கள்

தமிழக வரலாற்றில் சோழர் காலம் பொற் காலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சமயத்துறை எழுச்சிப் பெற்றதுடன் சமயப் பொறைகாத்த காலமும் இதுவாகும். சோழ மன்னர்கள் சிவனை மறவாத சிவநேயச் செல்வர்கள். தமது போர் நடவடிக்கையின் வெற்றியினை நிரந்தரமாகப் பதிக்கும் நோக்குடன் ஆலயங்களை நிர்மாணித்தனர். விஜயாலயச் சோழன் முதல் மூன்றாம் இராஜேந்திரன் வரை சுமார் இருபது சோழ மன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலம் இதுவாகும். சோழ மன்னர்கள் நிர்மாணித்த ஆலயங்கள் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றவை. சோழ மன்னர்களின் ஆட்சிச் சிறப்பையும் கீர்த்தியினையும் இவை பறை சாற்றி நிற்கின்றன.

(அ) பிரதான வளர்ச்சிக் கட்டடங்கள்

1. விஜயாலயன் முதல் பராந்தகன் வரையுள்ள காலம்.

(கி.பி. 850 - கி.பி. 950 வரை)

2. பராந்தகன் முதல் முதலாம் இராஜராஜ சோழன் வரையுள்ள காலம்.

(கி.பி. 950 - 1000 வரை)

3. இராஜராஜன் காலம் முதல் முதலாம் குலோத்துங்கன் வரையுள்ள காலம்.

(கி.பி. 1000 - 1070 வரை)

4. முதலாவது குலோத்துங்கன் முதல் மூன்றாம் இராஜேந்திரன் வரையுள்ள காலம்.
(கி.பி. 1070 - 1250 வரை)

முதலாவது சோழர் காலக் கட்டிடப் பணியில் சிறிய அளவிலான கற்றாளிக் கோயில்கள் பல்லவர் காலக் கலைப்பணியைத் தழுவி அமைக்கப்பட்டன. பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை கட்டிய ஏராளமான கோயில்கள் சிறியனவாகும். இவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் காணலாம். முதலாவது காலக் கட்டடத்தில் சிறப்புக்குரிய ஆலயமாக விஜயாலயச் சோழர்சுவரத்தைக் குறிப்பிடலாம். இக்கோயிலை ஆரம்ப காலச் சோழர்பணிக் கோயிலுக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டலாம்.

இரண்டாவது காலகட்டம் செம்பியன் மாதேவிக்காலம் என்று கூறப்படுகின்றது. கற்றாளிக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. பாடல் பெற்ற தலங்களும் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு கற்றாளிக் கோயில்களாகப் புதுப்பொலிவு பெற்றன. அலங்கார வேலைப்பாடு, தூண் அமைப்பு ஆகியவற்றில் புதிய அம்சங்கள் இடம்பெற்றன.

மூன்றாவது கட்டடத்தில் பிரமாண்டமான ஆலயங்கள் உருவாகின. கோபுரங்கள், கருவறைகள், விசாலமான கட்டிட நிர்மாணமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு, சிற்ப ஓவியக்கலைகள் அவற்றுடன் இணைக்க

The king who has not provided a defence for himself, in time of war will be seized with fear and quickly perish.

கப்பட்டிருந்தன. இக்காலத்தில் தஞ்சைப் பெருங் கோயில், கங்கை கொண்ட சோழேச்சுவரம் போன்றவற்றை உதாரணம் காட்டலாம். விமான அமைப்பின் உன்னத வளர்ச்சிக் காலமும் இது வாகும்.

நான்காவது கட்டத்தில் சிற்ப அலங்காரங்களும், சித்திரவேலைப்பாடுகளும் மிகுதியாக இடம்பெற்றன. தாராசுரம், திரிபுவனம், மேலைக் கடம்பூர், அமிர்தகடஸ்வரர், தஞ்சையிலுள்ள சூரியனார் கோயில். குமாரி மாவட்டத்திலுள்ள சோழேச்சுவரர் ஆலயங்களை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இறுதிக் கட்டத்தில் சிதம்பர கோயிற் கட்டுமானப் பணி பிரதான தளமாக விளங்கியது. திராவிடக் கட்டிடக்கலைப் பாணியில் கோயிலின் முழு அம்சமும் அமைந்திருந்தது. விமானம், மண்டபம், சுற்றுப்பிரகாரம், நூற்றுக் கால் மண்டபம், திருச்சுற்றுமாளிகை, எழுநிலை கோபுரம் முதலியன சோழர்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. இந்த அமைப்பு நிலையே விஜயநகர நாயக்கர் காலத்தில் தமிழகமெங்கும் வழக்காகியிருந்தது.

(ஆ) பொதுப்பண்புகள்

சோழர் காலப் பாணியில் திராவிடக் கட்டுமானமுறை பூரண வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்தது. அழகு பொருந்திய வானுயர்ந்த விமானங்கள், கோபுரங்கள், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், கோபுரவாசல், பிரகாரம், கருவறை முதலியன கட்டிடசாஸ்திரப் பிரகார அமைப்புமுறைகளுக்குட்பட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கோயில் அதிட்டானம், சுவர், பிரஸ்தரம், சிகரம் என்னும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டமைந்திருக்கும். அதிட்டானங்கள் மிகவும் உயரமும், உறுதியும் கொண்டவை. ஐகதி பட்டிகை, குமுதம், கண்டம்,பாதம், கால் முதலியன அதிட்டானப் படைகளாகும். இக்காலங்களில் இவற்றைக் கொண்ட அலங்கார வேலைப்பாடுகள் இடம்பெற்றன. சுவர் பாகத்தின் வெளிப்புறத்தில் “தேவகோஷ்டம்” அமைந்திருக்கும். சிற்ப சாஸ்திர முறைப்படி ஒவ்வொரு கோட்டங்களிலும்

கிரமவரிசையில் கடவுள் படிமங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கட்டிடக் கலையுடன் சிற்ப ஓவியங்களும் இணைக்கப்பட்டு எழிலுடன் ஆலய அமைப்புக்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. பீடம், தூண்கள், பஞ்சரம், கண்டம், கலசம், இதழ், தேவகோட்டம் என்பவற்றுடன் பிரமாண்டமானதும், வனப்புடையதுமான விமானங்கள் (ஸ்தூபிகள்) அமைக்கப்பட்டன. கர்ப்பகிரகம், அந்தராளம், மண்டபம், பிரகார தளங்களையுடைய தூபிகள் என்பனவும் அமைக்கப்பட்டன.

(இ) விமானங்கள்

விமானங்கள் பல தளங்களுடன் அமைக்கப்பட்டன. ஏக தளம், துவிதளம், விமானம் முதலாக பதினைந்து வகையான விமானங்கள் காணப்பட்டன. கருங்கற் சிற்பங்கள் முழுமையாக விமானங்களை அழகுபடுத்தின. நாளிகை, பஞ்சரம், சாலை முதலியன இடம்பெற்றன. சோழர் காலக்கட்டிடக்கலைப் பரிமாணத்தில் தஞ்சை பெரியகோயில் விமானம் அதி உயரம் கூடியது. “216” அடி உயரமானது, விமானத்தின் மேல் “190” அடி உயரத்தில் 80 தொன் நிறையான தனிக்கல் காணப்படுகிறது. இது வியப்புக்குரிய விடயமாகும். தஞ்சைக் கோயில் விமானம் திராவிடக் கட்டிடக் கலையின் மகோன்னதத்தை விளக்கி நிற்கின்றது. இதன் அடித்தளத்தில் 50 அடி செங்குத்தாக்கப்பட்டு அதன்மேல் உள்ள பகுதி வளைவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விமானத்தில் உச்சம் உருண்டை வடிவானது. விமானத்தில் உச்சியில் அமைக்கப்பட்ட செம்புக்குடம் 3083 களஞ்சி நிறையுடையது. செம்புக்குடத்தை போர்த்தியுள்ள பொன்தகடு 226 1/2 களஞ்சி நிறையுடையது. இவ்விமானம் பதின்மூன்று தளங்களைக் கொண்டது. அடிப்பகுதியிலிருந்து மேல் பகுதிக்குச் செல்லச் செல்ல கூம்பிய வடிவில் செல்வதை அவதானிக்க முடியும். விமானத்தை நான்கு நந்தி உருவங்கள் தாங்கிக் கொண்டு இருப்பது போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்லார்ப் பீனிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது

இல்லை நிலக்குப் பொறை

570

கொடுங்கோலரசன் அறநூலும், அரசியல் நூலும் கல்லாதவரைத் தனக்கு இனமாகச் சேர்த்துக் கொள்வான். அக் (கல்லார்) கூட்டம் அல்லாமல் நிலத்திற்குச் சமை வேறு இல்லை.

பரந்த ரீதியாக நோக்கும் பொழுது விமானம் சதுர வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. இராஜராஜ சோழனுடைய கலைப்பணிக்கு இவ்விமானத்தின் நிழல் பூமியில் விழாதவாறு அமைக்கப்பட்டமை பெருமை சேர்க்கின்றது.

கங்கை கொண்ட சோழேச்சரத்தின் விமானம் தஞ்சை பெருங்கோயில் விமானத்தை விட அலங்காரமுடையது. இதனை “தூங்காணைமாடம்” எனச் சிறப்பித்தழைப்பார். விக்கிரமகேசரி பூதி என்னும் சோழ மன்னனால் கட்டப்பட்ட “விக்கிரமகேசரிச்சுரம்” ஆலயத்தில் ஒரே திருச்சுற்றில் மூன்று விமானங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை “விமானத்திரயம்” எனச் சோழர் காலக் கல்வெட்டுச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது.

மூன்று விமானங்களும் சதுரமான சிகரங்களையுடையன. இம்மூன்று விமானங்களில் ஒன்று இப்பொழுது இடிந்து காணப்படுகின்றது. பழு வேட்டரையர்கள் அமைந்த ஆலயங்களில் ஓன்றான அகத்தீஸ்வர ஆலயத்தில் ஒரே திருச்சுற்றில் இரண்டு விமானங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று வடவாயில் ஸ்ரீ கோயில் என்றும், மற்றையது தென்வாயில் ஸ்ரீ கோயில் என்னும் பெயர் பெறுகின்றன. இரண்டும் தனிக் கற்களிலான

கற்றாளி அமைப்புக்களாகும். ஒன்று சதுரமான சிகரத்தையும், மற்றையது வட்டமான சிகரத்தையும் கொண்டுள்ளது. விஜயாலயச் சோழனால் அமைக்கப்பட்ட “விஜயாலய சோழீச்சுரம்” விமானம் போகப்போக அளவிற் குறைந்து நான்கு அடுக்குகளைக் கொண்டது. முதல் மூன்று மாடிகளும் சதுரமானவை. மேலே குமிழ் போன்ற சிகரமும் அதற்கு மேலே வட்டமான கலசமும் காணப்படுகின்றது.

தென்னிந்தியாவில் இதுவரை எழுந்த விமானக் கலையில் (கருவறைக்கு மேல் அமைந்ததூபி) தஞ்சைப் பெருங்கோயில் விமானமே கட்டிடக் கலையில் தெய்வ விக்கிரகங்கள், அடியார்கள், அரசு, அரசியர், பூதகணங்கள், தேவகணங்களின் உருவச்சிலைகள், முனிவர்களின் உருவச்சிலைகள் என்பன சிற்பமாக அழகுற செருக்கப்பட்டுள்ளமையைக் கண்டு கொள்ளலாம். இந்த வகையில் நோக்குகின்ற பொழுது தமிழக வரலாற்றில் ஆலயங்களை மையப்படுத்தி கலைகள் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட காலங்களில் சோழர்காலம் சிறப்புக்கும் பெருமைக்குமுரிய காலம் எனலாம். இதனால் சோழர் காலத்தை கலைகள் வளர்த்த காலம் எனச் சிறப்பித்து அழைப்பார்.

நின் சேவை தொடர்டும்.....!

கண்ணியமாய் வாழ்ந்து காசினியில் புகழோடு திகழ
எண்ணிலா வழிவகைகளை நல்லஏற்றமுடன்
தந்து
மண்ணிலே நல்ல மணம் பரப்பி நிற்கும் சைவநீதியே
மாண்புடன் நீ வாழ எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!
கண்ணிலே மணியருந்து காட்சிகாண உதவுவது
போல்
உலகத்திலே ஒளிவீசி நந் சேவையாற்றுகின்றாய்
விண்ணிலேயிரவி வந்து பிரகாசித்து நிற்பது போல்
என்றென்றும் நீ வாழ்க! நின்சேவை தொடர்டும்!
சிந்தனையில் நல்ல சிறப்பான எண்ணங்களுதிக்க
சிந்தனைக் கட்டுரைகள் தாங்கி வரும் “சைவ
நீதியே”

வந்தனை செய்தே உன்னை வாழ்த்தி வரவேற்கின்
றோம்
வந்தே கரங்களில் தவழ்ந்தே நீதி பொழிய
வேண்டும்
உந்தனை நினைக்கையிலே உள்ளமே உவகையால்
துள்ளுதே
உன்வரவு தாமதித்தால் தினமும் வாசலை
வீழிநோக்குதே
எந்தனை மகிழ்விக்க நீ எம்மைத் தவறாது வந்து
சோந்துவிடு
காலதாமதம் செய்யாமல் எம்கரங்களில் வந்து
அமர்ந்திடு.
-மரபுக்கலைச்சுடர் இராசையா ஸ்ரீதரன்.
நாச்சியார் கோயிலடி யாழ்ப்பாணம்.

*The earth bears up no greater burden than a cruel sceptre which attaches to itself ignorant men
(as the ministers of its evil deeds).*

பரதனும் சிங்கக் குட்டியும்

புரு வமிசத்து மன்னர் துஷ்யந்தன் மிக அழகானவர், நல்ல இயல்புகள் கொண்டவர், வீரத்திலும் சிறந்தவர். தேவர்களின் அரசர் இந்திரன்கூடத் தமக்கு ஆபத்து ஏற்படும் போதெல்லாம், துஷ்யந்தனிடம் உதவி கோருவது வழக்கம். ஒரு சமயம், மன்னர் துஷ்யந்தன் தேவேந்திரனுக்கு உதவி புரிந்துவிட்டு, வான ஊர்தியில் தம் நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார். தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர் நிகழ்ந்த சமயம் அது. வான வெளியில் மேக மூட்டங்களைக் கடந்து கொண்டிருந்தது. துஷ்யந்தன் நிலத்தின் இயற்கையெழிலை ரசித்து மகிழ்ந்தார். விமானம் மெள்ள இறங்கி, ஓர் ஆசிரமத்தின் முன் நின்றது.

அது மாரீச மகரிஷியின் ஆசிரமம். அரசர் வான ஊர்தியிலிருந்து இறங்கி நடந்தார். மகரிஷியைத் தரிசிக்க விரும்பினார். ஆசிரமப் பகுதியின் இயற்கை வனப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்தவாறே சென்றார். அருகில் ஒரு பெண் குரல் கேட்டது. “கண்ணா! சிங்கக் குட்டியை விட்டு விடப்பா! வேண்டாம் இது. என் பேச்சைக் கேளேன்”.

துஷ்யந்தன் திரும்பிப் பார்த்தார். அழகிய பாலகன் வீரப்பொலிவுடன் நின்று கொண்டிருந்தான். பெண் சிங்கத்திடமிருந்து ஒரு குட்டியை எடுத்துக் கையில் வைத்திருந்தான்; அதனிடம், “உன் வாயைத் திற! எத்தனை பல் இருக்கு உன் வாய்க்குள்ளே பார்க்கலாம்!” என்றான்.

ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த இரு பெண்கள் பாலகனைத் தடுத்தார்கள். துஷ்யந்தன் அந்தச் சிறுவனையே வியந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவனை எடுத்து அணைத்துக் கொஞ்ச வேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டார். இதற்குள் ஆசிரமத்துப் பெண் சிறுவனை அச்சுறுத்தினாள்: “பரதா! நல்ல பையன் நீ! சிங்கக் குட்டியை விட்டுவிடு. இல்லையானால், தாய்ச் சிங்கம் உன்மீது பாய்ந்து தாக்கிவிடும்”.

பரதன் அழகு காட்டியவாறு பதிலளித்தான்: “தாய்ச் சிங்கம் வரட்டுமே! எனக்குப் பயம் கிடையாது!”

சிறுவனை அச்சுறுத்துவது வீண் முயற்சி. ஆசிரமத்துப் பெண் செய்வதறியாது திதைத்தாள். எப்படி இவனுக்கு அறிவுறுத்துவது? அவளுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. “மகனே! நீ இந்தச் சிங்கக் குட்டியை விட்டுவிடு, உனக்கு அழகான பொம்மை கொடுக்கிறேன்” என்றாள்.

ஆனால் பரதன் அவ்வளவு எளிதாக ஒப்புக் கொள்பவன் இல்லை. தன் பிஞ்சுக் கரத்தை விரித்து, “முதலிலே பொம்மையைக் கொடு!” என்றான்.

அந்தப் பெண் பொம்மையை எடுத்து வர ஆசிரமத்திற்குச் சென்றாள்.

அப்போது மற்றவள் தற்செயலாகத் திரும்பிப் பார்த்தாள். அரசர் துஷ்யந்தன் நிற்பதைக் கண்டாள். அவளுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. அவர் அருகில் வந்து, “அரசே! இந்தப் பையனுக்குப் புத்தி சொல்லுங்களேன்! நீங்கள் சொன்னால் கேட்கலாம்” என்று வேண்டினாள்.

அரசர் முறுவலித்தார். உவகையுடன் கேட்டார். “முதலில் ஐயத்தைப் போக்குங்கள். இந்தச் சிறுவன் யார்? அரச குலத்து மைந்தன் போல் தோன்றுகிறானோ! இந்த ஆசிரமத்திற்கு எப்படி வந்தான்?”

“உங்கள் ஊகம் சரிதான். அரசே! இவன் புருவமிசத்து அரச குமாரன். பரதன் என்று பெயர்”.

‘புருவமிசத்து அரச குமாரனா?...’ மன்னர் துணுக்குற்றார். அவரது சிந்தனை வளர்ந்தது.

இதற்குள் ஆசிரமத்திற்குச் சென்ற தவசிப்பெண் ஒரு மயில் பொம்மையுடன் வந்து சேர்ந்தாள்.

அவன் பரதனிடம் பொம்மையைக் கொடுத்தான் பரதனின் கையில் கட்டியிருந்த இரட்சைக் கயிறு காணவில்லை. அவன் அதிர்ந்து போனான்; பதறினான், “பரதா! உன் இரட்சைக் கயிறு எங்கே? நீ நிரம்பவும் தொல்லை தருகிறாய்ப்பா!”

அந்தப் பெண்களுடன் சேர்ந்து துஷ்யந்தனும் இரட்சைக் கயிறைத் தேடலானார். அது தரையில் கிடந்தது. அரசர் அதை எடுத்துவிட்டார். அப் பெண்கள் வியப்பு மேலிட்டு, மன்னரையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அரசருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவர் வினவினார்: “இதனால் என்ன? நீங்கள் ஏன் இப்படிக்கவலைப்படுகிறீர்கள்?” பிறகு, “இந்தாருங்கள், இரட்சைக் கயிறு, பையன் கையில் முன் போலவே கட்டி விடுங்கள்!” என்றார்.

தவசிப் பெண்களுக்கு அதிர்ச்சி குறைந்தது. ஒருத்தி தெரிவித்தாள். “மாரீச மகரிஷி இந்த இரட்சைக் கயிற்றைப் பரதனின் கையில் கட்டி விட்டார். இதன் அதிசய சக்தி பற்றி அவரே தெரிவித்திருக்கிறார். அதாவது, இது தவறிக் கீழே விழுந்துவிட்டால், பரதனின் தாயோ தந்தையோதான் தொட்டு எடுக்க முடியும். வேறு யாராவது எடுத்தால், இது பாம்பாக மாறி, அவரைக் கடித்து விடும். அதனால்தான் நாங்கள் அதிர்ச்சியடைந்தோம். ஆனால் நீங்கள்....!”

துஷ்யந்தன் தம் மைந்தனைக் கண்ட பேருவகையில், நெகிழ்ந்து போனார். ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கியது.

இதற்குள் பரதனின் உள்ளம் சிங்கக்குட்டியிடம் சலிப்புக் கொண்டது. உடனே அடம் பிடித்தான்: “அம்மாக்கிட்டே போகணும்! கிளம்பு, போகலாம்!”

துஷ்யந்தன் அவனைக் கொஞ்சியவாறு, “வாடா, மகனே! நாம் இரண்டு பேரும் அம்மா விடத்திற்குப் போகலாம்”. என்றார்.

பரதன் சட்டென்று பதிலளித்தான்: “நீங்கள் என்னை! “மகனே!”ன்னு கூப்பிடக் கூடாது. எங்கப்பா யாரு தெரியுமா? மகாராஜா துஷ்யந்தர் என் அப்பா”.

பரதனை அழைத்துக் கொண்டு ஆசிரமத்திற்குப் போகும் போது, துஷ்யந்தனுக்குப் பழைய நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றாக நினைவு வந்தன.

முன்பு சகுந்தலை அரண்மனைக்கு வந்த நிகழ்ச்சி நினைவு வந்தது. ஆனால் அப்போது துஷ்யந்தன் தம்மை முற்றிலும் மறந்திருந்தார். சகுந்தலையை மறுத்துவிட்டார். அவளுடன் அன்பு கொண்டு பழகியதெல்லாம் மறந்து போயின. ஏனோ அவர் அறிவு இப்படிப் பேதலித்துவிட்டது!.

“பாவம், சகுந்தலை எவ்வளவு வேதனைப் பட்டிருப்பாள்! இங்கே மாரீச மகரிஷியின் ஆசிரமத்திற்கு எப்படி வந்து சேர்ந்தான்? வளர்ப்புத் தந்தை கண்வ முனிவரின் ஆசிரமத்திற்கு ஏன் போகவில்லை?...” துஷ்யந்தன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார்.

கண்வ முனிவரின் ஆசிரமத்தில்தான், மன்னர் துஷ்யந்தர் முதல் முதலில் சகுந்தலையைச் சந்தித்தார். அப்போது வேட்டையாடக் காட்டிற்கு வந்திருந்தார். ஒரு மானைத் துரத்திப் பிடிக்க முயன்றார். அதைப் பின்தொடர்ந்து வந்தபோது, கண்வரின் ஆசிரமப் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அப்போது சகுந்தலை தோழிகளுடன் செடிகளுக்குத் தண்ணீர் வார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பிறகு சகுந்தலையின் வனப்பைக் கண்டு மன்னர் மயங்கி நின்றார். இவ்வளவு அழகு பொலியும் பெண்ணை அவர் எங்குமே பார்த்ததில்லை. சகுந்தலையை மணந்து கொள்ள வேண்டுமென்று அப்போதே தீர்மானித்து விட்டார். அப்போது கண்வ முனிவர் அங்கு இல்லை; திருத்தல யாத்திரை சென்றிருந்தார்.

சகுந்தலைக்கும் துஷ்யந்தனிடம் அன்பு ஏற்பட்டது. இருவரும் ஆசிரமத்திலேயே திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். அரசர் சகுந்தலையுடன் சில நாட்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்தார். இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் அரசர் ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கவனிக்காமல் எவ்வளவு நாட்கள் தனித்து இருக்க முடியும்? கண்வ முனிவரும் திரும்பி வரக்காணோம். ஆதலால், அரசர் சகுந்தலையைத் தம்முடன் அழைத்துச் செல்ல இயலவில்லை.

அரசர் சகுந்தலையிடமும் ஆசிரமவாசிகளிடமும் விடைப் பெற்றுக்கொண்டார். புறப்படுவதற்கு முன்பு, தம் மோதிரத்தைச் சகுந்தலையிடம் கொடுத்தார். தலைநகர் சென்றதும், அமைச்சர் முதலானோரை அனுப்பி சகுந்தலையைத் தம்மிடம் அழைத்துக் கொள்வதாக வாக்களித்தார்.

அரசர் சென்ற பின் சகுந்தலை நிம்மதியில்லாமல் தவித்தாள். ஒரு நாள், அவள் கணவர்துஷ்யந்தனின் நினைவில் தன்னை மறந்து இருந்தபோது தூர்வாச முனிவர் வந்து சேர்ந்தார். அவர் முன்கோபி. சிறு தவறுக்குக்கூட கோபித்து சாபம் கொடுத்து விடுவார்.

தூர்வாச முனிவர் ஆசிரமத்திற்கு வந்ததைச் சகுந்தலை கவனிக்கவில்லை. தம்மை பொருட்படுத்தவில்லை என்று அவர் நினைத்தார். உடனே கோபம் பொங்கியது. சாபம் கொடுத்து விட்டார். “எவனை நினைத்து நீ இப்படிச் சிந்தனையில் மூழ்கியிருக்கிறாயோ, அவன் உன்னை மறந்து போவான்.”

இவ்வளவு பெரிய நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அப்போதும் சகுந்தலை ஏதும் அறியவில்லை. முன் போலவே கணவரின் நினைவில் மூழ்கியிருந்தாள். தூர்வாச முனிவரின் சாபத்தை சகுந்தலையின் தோழி பிரியம்வதை கேட்டு விட்டாள். அவள் பதறிப்போனாள். தூர்வாசரை வணங்கி மன்னிப்பு கோரினாள். அவருடைய சினம் தணிந்தது. அவர் சொன்னார், “என்சாபம் பொய்க்காது. ஆனால் இதற்கு ஒரு மாற்று உண்டு. உரிய அடையாளத்தைக் காண்பித்தால் மறந்தவருக்கு நினைவு வந்துவிடும்.” பிறகு அவர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்.

கண்வ முனிவர் வந்து சேர்ந்தார். சகுந்தலையை மன்னர் துஷ்யந்தன் காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்டதை அறிந்தார். மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டார். பிறகு சகுந்தலையைக் கணவர் மாளிகைக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தார். புறப்படுவதற்கு நல்ல நாள் குறித்தாகி விட்டது.

சகுந்தலை புறப்பட வேண்டிய நாள் நெருங்க நெருங்க, ஆசிரம வாழ்க்கையை விட்டுப் பிரிய

வேண்டுமே என்கிற வருத்தம் வளர்ந்தது. தோழிகளையும், தந்தைக்கொப்பான கண்வ முனிவரையும், அன்புமிக்க மற்ற ஆசிரம வாசிகளையும் பிரிந்து செல்ல மனம் வரவில்லை. தானே வளர்த்த செடி கொடிகளைத் தழுவி கண்ணீர் உகுத்தாள். அன்பு நிறைந்த மான்களைத் தழுவிக்கொஞ்சினாள். பிறகு இரு முனி குமாரர்களுடன் தலைநகருக்குப் புறப்பட்டாள். ஆசிரம வாசிகள் கண்ணீர் மல்க, சகுந்தலையை வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

சகுந்தலை முனி குமாரர்களுடன் துஷ்யந்தனின் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தாள். துஷ்யந்தனைச் சந்தித்தாள். ஆனால் அவரோ சகுந்தலையை முற்றிலும் மறந்தே போனார். பாவம் சகுந்தலைக்குத் துயரம் தாளவில்லை. மன்னர் தனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்த மோதிரத்தைக் காட்டினால் புரிந்துக் கொள்வார் என்று நினைத்தாள். மோதிரத்தைத் தேடினாள். போதாத காலம் மோதிரத்தைக் காணவில்லை.

அவமானத்தாள் குன்றிப் போனாள் சகுந்தலை. அரண்மனையை விட்டு வெளியேறினாள். தூர்வாச முனிவரின் சாபம் காரணமாகவே கணவர் தன்னை மறந்தார் என்பது அப்பேதைப் பெண்ணுக்குத் தெரியாது. முனிகுமாரர்கள் சகுந்தலையை ஹேமகூட பர்வத்திலுள்ள மாரீச மகரிஷியின் ஆச்சிரமத்தில் கொண்டு விட்டார்கள். நாட்கள் கடந்தன.

ஒரு செம்படவன் மன்னரின் மோதிரத்தைக் கடை வீதியில் விற்றுக் கொண்டிருந்தான். தகவல் அறிந்த காவலர்கள் இவனைச் சிறைப் பிடித்துச் சென்றார்கள். அவன் முறையிட்டான். நான் திருடனில்லை. இந்த மோதிரத்தை ஒரு மீனின் வயிற்றிலிருந்து கண்டெடுத்தேன்.” ஆனால் எவரும் இந்தப் பேச்சை நம்பவில்லை. மன்னர் முன்னிலையில் அவனை நிறுத்தினார்கள்.

மன்னன் துஷ்யந்தன் அந்த மோதிரத்தைப் பார்த்தார். உடனே பழைய நினைவுகள் பளிச்சிட்டன. சகுந்தலைக்கு அன்பளிப்பாக கொடுத்த மோதிரம் அது. கங்கையில் நீராடிய போது சகுந்தலையின் விரலிலிருந்து நழுவி விழுந்தது விழுந்து விட்டது. செம்படவனிடம் சிக்கிய

அந்த மீனின் வயிற்றிலிருந்து மோதிரம் வெளிப்பட்டது.

மன்னர் சகுந்தலையை நினைத்து வருந்தினார். அவரை களிவிடுக்கம் வருத்தியது. சகுந்தலை எங்கே போனாளோ? அவளைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து, அழைத்து வரவேண்டும். அவளிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். மதிப்புடன் அரண்மனையில் வரவேற்க வேண்டும். அவளை அரசியாக்க வேண்டும்.

அப்போதுதான் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர் மூண்டது. தேவர்களின் மன்னர் இந்திரன் துஷ்யந்தனின் நண்பர். துஷ்யந்தனிடம் உதவி கோரினார். துஷ்யந்தன் அந்தப் போரில் தேவர்களுக்கு உதவி புரிந்துவிட்டுத் திரும்புகையில் தான் ஹேமசூட மலையில் இறங்கினார். அங்குதான் தம் புதல்வன் பரதனை எதிர்பாராமல் சந்தித்தார்.

இந்தப் பழையை நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் சிந்தித்தவாறு, துஷ்யந்தன் பரதனுடன் ஆச்சிரமத்தை நோக்கி நடந்தார்.

இதற்குள் சகுந்தலை பரதனைத் தேடி கொண்டு எதிரே வந்தாள். மன்னர் துஷ்யந்தனைக் கண்டதும் பிரமித்துப் போய் நின்றாள். இருவருமே உள்ளம் நெகிழ்ந்து போனார்கள்.

சகுந்தலை துயரத்தை அடக்கிக் கொண்டாள். கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள். பரதனைப் பார்த்து “மகனே! இவரை வணங்கு. இவர்தான் உன் அப்பா” என்றாள்.

தாய், தந்தை, புதல்வன் மூவரும் சேர்ந்து சென்று மாரீச முனிவரை வணங்கினார்கள். துஷ்யந்தன் அவரிடம் நடந்ததையெல்லாம் தெரிவித்து, மன்னிப் கோரினார். பிறகு சகுந்தலையையும் பரதனையும் தம்முடன் அழைத்துச் செல்ல இசைவு கோரினார்.

நல்ல நாளில் சுபமான வேளையில் சகுந்தலையும் பரதனும் ஆசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டார்கள். ஆசிரமத்திலுள்ளவர்களிடம் பரிவோடு விடைப் பெற்றார்கள்.

பாலகன் பரதன் விடை பெற்றுக்கொள்ள வந்தபோது, ஆசிரமவாசிகள் உள்ளம் நெகிழ்ந்து போனார்கள். அவர்களால் கண்ணீர் பெருகுவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. பரதன் எல்லோருக்கும் கண்மணியாகத் திகழ்ந்தான். ஆசிரம பகுதியே அவனால்தான் உயிர்பெற்றிருந்தது. மாரீச முனிவரும் முற்றும் துறந்த தவசியானாலும் பரதனைப் பிரிய மனமில்லாமல் வருந்தினார். விடை கொடுக்கும் போது அவன் தலையை அன்புடன் தடவிக் கொடுத்து “செல்வனே இன்று மிகவும் சுபமான நன்னால் நீ என் தந்தையின் மாளிகைக்குச் செல்லுகிறாய். மேன்மையாக வாழ்வாயாக.” என்றார். அவர்குரல் தழுதழுத்தது.

பிறகு அவர் துஷ்யந்தனிடம் சொன்னார். மன்னவா! உங்கள் புதல்வன் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவனாக விளங்குவான். இவன் புகழ் மேலோங்கும். வருங்காலம் இவனை “மன்னர் துஷ்யந்தன் மகன் என்று போற்றுவதை விட “புகழ் மிக்க பரதனின் தந்தை துஷ்யந்தன்” என்று குறிப்பிடவே விரும்பும். என்வாக்கு என்றும் பொய்த்ததில்லை. ஆண்டவன் இந்த வீரப் புதல்வனுக்கு நீண்ட ஆயுளை அருள்வாராக”

மன்னர் துஷ்யந்தன் பல ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தார். இவருக்குப் பிறகு பரதன் அரசனானான். சிங்கக்குட்டிகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த வீரப் புதல்வன், அரசனாகி தன் விர தீர்ப் பிரதாபத்தால் பேரரசாக சக்கரவர்த்தியாக விளங்கினான். இந்தப்பாரத சக்கரவர்த்தியின் புகழ்ப் பெயரால்தான் இந்த நாட்டிற்குப் பாரதம் எனப் பெயர் வழங்கியது என்று கூறுகின்றார்கள்.

பிரதகூடிணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே தாயி
நிறுலேணும் தவசத்தம்ப நிறுலேணும் இருப்பின்,
அந்நிறுலில் மூன்று கூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு
கூற்றினுள்ளே செல்லக் கடவர். கடவுள் உற்சவங்
கொண்டருளுங் காலத்திலே உடன் செல்லும்
பொழுது அந்நிறுலிருப்பினும் நீங்காது செல்லலாம்.

ஆறுமுக நாவலர்

பிறவீப்பீணீ தீர்க்கும் அருமருந்து

யாழ்ப்பாணம் - நாச்சிமார் கோயிலடி

சைவப்புலவர் - கவிமணி, சிவநெறிக்கலாநிதி - மரபுக்கலைச்சுடர்

- திரு. இராசையா ஸ்ரீதரன் -

புனிதப் பிறவியாகிய மனிதப்பிறவி எடுத்த நாம் அதன் மகத்துவத்தையும் மகோன்னதத்தையும் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தப்பரந்த நிலவுலகத்தின் கண்ணே புல்லாய்ப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் - எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இழைத்துழல்கின்ற இந்த ஆன்மாவானது எத்துணை தூரம் உழல்கின்றது பாருங்கள். ஏன்? எதற்காக? அத்தனையும் வினை. நாம் செய்த கர்மவினை.

வழி ஏது?

இந்த வினையை நாங்கள் முதலில் போக்க வேண்டும். அதற்காக என்ன செய்யவேண்டும்? இறைவனுடைய பேரருட் கருணைக்குப் பாத்திரமாக வேண்டும். அவ்வாறு அந்த இறைவனுக்குப் பாத்திரமாகும் வழி?

இங்கே தான் எல்லாமே அடங்கி ஒருங்கி விடுகின்றது. அதாவது தாம் தாமாக இல்லாமல் ஆன்மாவானது இறைமயமாகுதல் - சீவன் சிவனாதல் வேண்டும். அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

எல்லையில்லாத இந்த உலகத்தைத் தோற்றுவித்து ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அருட்பெருஞ் சோதியாக விளங்குகின்ற எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளான சிவபெருமான் தானே முழுமுதற் கடவுள் என்ற தத்துவத்தில் தெட்சணாமூர்த்தியாக எழுந்தருளித் தெற்கு நோக்கித் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். இது கல்லால விருட்சத்தின் கீழ் நிகழ்கின்றது. பரங்கருணைத் தடங்கடலாக விளங்குகின்ற பரம கருணாநிதியாகிய அவர், ஆன்மாக்களுக்கும் பொருட்டு படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் முதலாய் ஐந்தொழில்களையும்

செய்தருளுகின்றார். அவ்வாறு நடைபெறுவதால் தான் சர்வலோகமும் இயங்குகின்றது.

சர்வ வல்லமை படைத்தவர் ஈசன்.

உலகெலாமுணர்ந்து ஒதற்கரியவனாகவும் நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியனாகவும் விளங்குகின்ற சிவன், அகரம் சிருஷ்டியையும் உகரம் ரட்சகத்தையும் மகரம் சம்ஹாரத்தையும் குறித்து சர்வ வல்லமையும் படைத்த ஓங்காரத்தினுட்பொருளாக விளங்கி எமது ஆங்காரம் தீர்ப்பவனும் தானே என உணர்த்தி நிற்கின்றார்.

இத்தனைக்கும் மூலகாரணம் எது என்று கேட்டால் எம்பெருமானின் நெற்றியில் திகழ்கின்ற திருநீறும் திருவைந்தெழுத்துமேயாகும்.

உலகம் எப்பொழுது தோன்றியதோ அப்பொழுதே சிவ வழிபாடும் தோன்றிவிட்டதெனலாம். சைவசமயம் தொன்மைமிக்க சமயம். அதற்குத் தொடக்கமும் இல்லை முடிவும் இல்லை.

திருநீற்றின் மகிமை

சைவசமயத்தை அனுட்டிப்பவர்கள் நெற்றியிலே திருநீறு அணிந்து கொள்கின்றார்கள். இந்தத் திருநீற்றின் மகிமை சொல்லில் அடங்காதது எல்லையில்லாதது அளப்பரியது சொல்லச் சொல்லத் தெவிட்டாதது.

கங்காளன் பூசங்கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாசில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சீவநெறி
சீங்காரமான சீவனடி சேர்வரே

- இது திருமந்திரம்.

மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும்.....

நீளைவீடு கொள்வதற்கு

தாரண
மார்கழி

01	16.12.2004	வியாழன்	மாதப்பிறப்பு
02	17.12.2004	வெள்ளி	விநாயக ஷஷ்டி விரதம்
03	18.12.2004	சனி	உதயத்தின் முன் திருவிழம்பாவை புஜையாரம்பம்
05	20.12.2004	திங்கள்	வாயிலார் நாயனார் குருபூசை
08	23.12.2004	வியாழன்	பிரதோஷ விரதம் கார்த்திகை விரதம்
11	26.12.2004	ஞாயிறு	புரணை விரதம் கிரவு நடேசர் ஆருத்திரா அபிஷேகம்
12	27.12.2004	திங்கள்	உதயம் ஆருத்திரா தரிசனம் சடையனார் குரு பூசை
15	30.12.2004	வியாழன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
18	02.01.2005	ஞாயிறு	கியற்பகை நாயனார் குரு பூசை
21	05.01.2005	புதன்	மானக்கஞ்சாற நாயனார் குரு பூசை
24	08.12.2005	சனி	சனிப் பிரதோஷ விரதம்
26	10.01.2005	திங்கள்	அமாவாசை விரதம் சாக்கிய நாயனார் குரு பூசை
29	13.01.2005	வியாழன்	வியாழன் சதுர்த்தி விரதம்

சைவந்தி மாத இதழ் பெறுமதி விபரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு
ஸ்ட்ரேலிங் பவுண்ட் 10 அல்லது US\$ 15

சைவந்தியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

C. Navaneethakumar

No30, Ramya Road, Colombo-04,

Sri Lanka.

T'Phone No: 2580458

புத்தக விந்ற்பனை

- ◆ தமிழ்வேள்வி
- ◆ திருவாசகம்
- ◆ Understanding Saiva Siddhanta Philosophy.
And Outline of Saivism
- ◆ சைவத்தை அறியுங்கள்.
- ◆ சீவபுராணம் விளக்கவுரை
- ◆ வள்ளுவம் வழங்கும் தமிழ் தத்துவம்
- ◆ உயர்வுமிகு சைவசமயம் உடன்பாடற்ற வழிபாடு
(பிற அறிஞரின் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)
- ◆ மகாபைரவர்
- ◆ தத்துவ உலகில் தடம் பதித்த பண்டிதர் மு.கந்தையா
- ◆ ஈழத்துச் சித்த சீரோமணிகள்

ஆகிய நூல்கள் விற்பனைக்கு உண்டு.

சைவநீதி

கிடைக்கும் இடம்:

195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு
விக்கிரகங்கள், வீட்டுப்புசைப் பொருட்கள்,
கலைநயம் மிக்க சீலா விக்கிரகங்கள்,
கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்
குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள்,
ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச்
சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக
மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்
கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்து
விளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள்
குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசி

23/1, விவேகானந்த மேடு,
கொழும்பு-13. தொ.பே: 2478885

சைவநீதி மாத இதழ்

பெறுமதி விபரம்

தனிப் பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு
ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில்
ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேலிங் பவுண் 10
அல்லது US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள்
பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம்
ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி
C. Navaneethakumar,
No. 30, Ramya Road,
Colombo - 04.
Sri Lanka.
Tel : 2580458